

ABOVE RUBIES

www.aboverubies.org

Issue: Seventy-Four

Strengthening Families Across The World

In This Issue:

Caring for older parents!

Train your children—the answer to an ordered home!

Keeping children quiet in church!

How to keep your husband happy!

The best kept secret for parenting!

Managing little ones while homeschooling!

Revija je brezplačna. Že trideset let izhaja s pomočjo prostovoljnega dela in darov.

Naročite jo na naslovu: "John and Alice Gurr" <aboverubies@ntlworld.com>

Slovenski prevod revije: <http://aboverubies.czamolitev.org/>

Več o reviji Above Rubies

Above Rubies je revija, ki spodbuja žene v njihovi pomembni nalogi biti žena, mati in gospodinja. Njen namen je držati kvišku, okrepiti družinsko življenje in dvigniti standard Božje resnice v narodu.

Ime je bilo izbrano iz [Pregovorov 31,10](#) (AMP) "Sposobna, bistra in krepostna žena, kdo je on, ki jo lahko najde? Je mnogo bolj dragocena kot dragulji in njena vrednost je daleč nad rdečim korundom ali biseri". (A capable, intelligent and virtuous woman, who is he who can find her? She is far more precious than jewels and her value is far ABOVE RUBIES or pearls.)

ABOVE RUBIES

PO BOX 681687

FRANKLIN, TN 37068-1687 USA

tel: (877) 729-9861 (9.00 – 16.00 ponedeljek-petek)

Spletna stran: www.aboverubies.org

UREDNIK: Nancy Campbell

POSTAVITEV: Duane Dominy, Dominy & Associates, duanead2@yahoo.com

TISK: McQuiddly Printing, Nashville, TN ZDA

NASLOVNICA: Cedar Ivan Allison, petletni sin Sama and Serene Allison. Njegovo drugo ime je Ivan, po njegovem velikem dedku Ivanu Bowenu, ki je fotografiran na naslovnici Above Rubies #73. Fotografija: Broke Parsons.

Prevod: Marjan in Barbara: marjan.savli@gmail.com, Škofja Loka, januar 2009

Svetopisemski citati so vzeti iz Slovenskega standardnega prevoda SSP (Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1996), razen kjer je drugače dopisano (KJV – King James, CHR – Anton Chraska, AMP – Amplified bible).

Above Rubies

www.aboverubies.org

Številka: štiriinšedemdeset

Krepi družine po celem svetu

Kazalo vsebine

Above Rubies.....	3
Iz našega doma v vaš dom.....	4
Rojstvo v puščavi.....	7
Skrb za ostarele starše.....	10
Treniranje je neprecenljivo.....	13
Otroci v cerkvi?.....	15
Odnehala sem!.....	24
Ohranjanje veselja v vašem življenju.....	25
Mogočno starševstvo.....	29
Česa primanjkuje v vašem zakonu?.....	33
Zaposlitev malčkov medtem ko izvajate izobraževanje na domu!.....	35
Konec nosečnosti.....	47
Pokrivanje z molitvijo.....	48
Preveč pomaranč.....	49
Najboljša učiteljica.....	51
Najpomembnejša odločitev vašega življenja.....	52
Oblikovalec usode.....	55

Iz našega doma v vaš dom

Slika: Nancy s svojo vnukinjo, Autumn Rose (Pearlino najmlajšo hčerko). Vse poročene hčerke, Evangeline, Pearl in Serene živijo na zemlji, ki meji z njeno. Njeni sinovi in družine živijo eno uro proč v mestu.

Slika: Evangelinina hčerka Tiveria Life Johnson (5 let).

Slika: Evangeline z vsemi otroci svoj vrt pripravlja na sajenje (od zadaj in od leve proti desni) – Arrow (7), Evangeline in Iqara (1), Rashida (12), Tivera (5) in Sahara (3), Jierh (8), Zadok (15) je sedaj večji kot njegova mati, ki ima 152 cm in še vedno dnevno raste, Crusoe (10) in Sharar (14).

Vsako leto rada opazujem kako se prebuja pomlad – in letos je bila še posebej čudovita pomlad v Tennesseeju. Uživam v blestečih belih cvetovih Bradfordske hruške, stotinam zlatih narcis posajenimi na svoji zemlji, v rožnatem [kanadskem jadikovcu](#) in potem pride moj najbolj priljubljen od vseh, čudoviti beli cvetovi [drena](#). Ko smo našo zemljo očistili, smo se prepričali, da smo ohranili vsak dren katerega smo lahko. Dreni cvetijo kamorkoli pogledaš. Vrt bi lahko imenovala drenov park. Hkrati rada opazujem kako vse ozeleni, malo po malo, dokler ni povsod kamor pogledam vse zeleno. Kakšna radost je to očem. Hvala ti, Gospod.

Seveda, pomlad je čas za ponovni pričetek del v vrtu. Na tem hribu kjer živimo nimamo rodovitne zemlje. Ko smo pred osmimi leti pričeli z zelenjavnim vrtom smo morali vanj prinesiti zemljo. Ker smo jo morali plačati, z mojim življenjem bedim nad njo. Komposta pridelam kolikor se da, ter ga prinesem na vrt. Za zaščito zemlje, smo naredili dvignjene gredice.

Na naših trinajstih dvignjenih gredicah sem za novo sezono posejala semena in

posadila preko devetdeset sadik paradižnika. Kar ne bomo pojedli ali razdali, bom zmrznila ali dehidrirala. Niti eden ne bo vržen proč. Mogoče sem malce čudna, toda potem ko celo sezono jemo doma vzgojen paradižnik, ga do naslednjega pridelka ne kupim. Shajam brez!

Velikokrat sem izzvana z dejstvom, da je bil prvi dom vrt. Imenoval se je Edenski vrt, kar pomeni 'razkošen.' Bog je vzpostavil načela vrta za hranjenje in oskrbo družine. Tudi ko so otroci Izraela odšli v ujetništvo, jih je Bog opominjal: „Zidajte hiše in prebivajte v njih, zasajajte vrtove in uživajte njihov sad.“ ([Jer 29,5](#)) [Knoxov](#) prevod je še celo bolj jasen: „Svoje vrtove zasajajte sami, da vas podpirajo.“ Vrt podpira družino.

Ko je Bog obljubil, da bo otroke Izraela pripeljal nazaj na njihovo zemljo, je On rekel: „Obrnil bom usodo svojega ljudstva Izraela, pozidali bodo opustela mesta in jih naselili; posadili bodo vinograde in pili njihovo vino, naredili si bodo vrtove in uživali njihov sad.“ ([Amos 9,14](#)).

[Pregovori 24,27](#) govori, da je bolj pomembno, da si vrt pripravite pred gradnjo hiše! „Pripravi si delo zunaj, priskrbi si ga na polju, potem si ustvari dom.“ Seveda se zavedam, da mnogi živite na krajih, kjer si je nemogoče ustvariti vrt. Kakorkoli, nekaj rastlin lahko vzgojite v lončkih na vašem pultu ali celo na okenski polici.

Vrtovi so resnično ena izmed 'ljubkih stvari,' kajne? Pred kratkim mi je prijateljica poslala e-sporočilo...

„Zadnjih nekaj let sem dopustila, da mi vse velike bridkosti, ki so me v življenju požirale, počasi jemljejo Gospodovo radost. Iskala sem Boga in želela ponovno občutiti to radost, toda ni me preplavila, kot sem pričakovala da me bo. Zato sem stopila korak v veri, vedoč da radost pride z jutrom. Letos sem naredila poseben vrt in imam vizijo da ga uredim v 'Vrt Radosti.' Ne glede na moje okoliščine želim imeti to radost, ki ni odvisna od tega kar se dogaja okoli mene. Želim imeti vrt radosti, da bi ljudje hodili skozenj in bili osveženi. Molim, da bo to mnoge blagoslovilo. To je moj miren kotiček. Otrokom sem povedala, da se v njem ne smejo pretepati ali prepirati. Pri vhodu v vrt sem v les vžgala pesem ter rože in na table po vrtu napisale odlomke iz Božje besede.“ Kako ljubka vizija. Upam, da ste navdihnjeni kot sem sama.

Kako sem vesela, da vam dam to novo številko revije, ker nam je zadnja, 73. izdaja v celoti pošla. In zadnje kopije je tako težko najti kot „zlato.“ Vsako kopijo, katero imate, hranite. Povpraševanje po Above Rubies dnevno narašča in tokrat sem jo natisnila v 140.000 izvodih.

V enem od mojih posvetil, katere sem vam pred kratkim poslala, sem pisala o lovljenju trenutkov za molitev in branje Božje besede, četudi je to sredi dela z vašimi majhnimi otroci. Ko sem vzgajala svoje malčke, jih nisem mogla zapustiti in oditi ter imeti 'Tihi čas.' To sem morala narediti sredi hrupa in sredi vsega dogajanja okoli mene. Spominjam se, da sem enkrat čutila veliko potrebo po molitvi. Odšla sem v svojo spalnico, ter s seboj peljala tudi svoje malčke. Igrali so se z igračkami, medtem ko sem klečala pri postelji in molila. Uživala sem v Božji

prisotnosti in pozabljala na njihov hrup, dokler nisem zaslišala glasnega trkanja na vrata spalnice. Bil je naš gost, ki zaradi bolezni ni delal, temveč je bil doma in zaradi otroškega hrupa v sosednji sobi ni mogel počivati. Njihovega direndaja sploh nisem opazila!!

Osupljivo je kaj vse lahko naredimo z našimi malčki okoli nas, kajne? In vzgajajo nas, da lahko zmoremo vse. Sedaj *Above Rubies* zaključujem z vnuki, ki korakajo ven in noter, moje hčerke prihajajo ter glasno in nazorno govorijo, telefon zvoni brez oddiha in vse se naenkrat dogaja. Tako urejam *Above Rubies*. Če bi čakala na miren trenutek, ne bi nikdar videli nove revije!

Drage matere, ne izgubite upanja. Bog vas je ustvaril z zmožnostjo narediti veliko stvari hkrati! To lahko zmorete! Edina stvar katera vas pri ustavlja je vaše negativno razmišljanje! Verjemite, da to lahko naredite. Razveseljajte se v vsem kar se dogaja. Objemite svoje materinstvo in uživajte!

Letošnje leto sem govorila na večih srečanjih *Above Rubies* – v Alabami, Zahodnem Washingtonu, Wisconsinu, Louisiani, Texasu, Kanadi in Vzhodnem Washingtonu in še nekaj jih je na vrsti. Na naših srečanjih imamo v nedeljo zjutraj rade čas za pričevanja, kjer lahko ženske pričujejo o svojih življenjih. V teh urah zagotovo potrebujemo veliko robčkov! Pred kratkim, ko sem bila v Kanadi je vstala babica in pričevala. Njena vnukinja in pravnukinja sta bili prav tako na srečanju – rada imam, kadar so skupaj zbrane tri generacije! Ta babica je bila ena od devetnajstih otrok in je govorila o svojih bogaboječih starših. Rekla je, da je po koncu vsakega obroka vsa družina skupaj pokleknila okoli mize in molila. Omenila je tudi, kako je po kosilu njena mati malčkom brala zgodbe iz Svetega pisma in potem so vsi skupaj pri kavču pokleknili in pred popoldanskim počitkom molili. To čudovito sliko si lahko v svojih mislih narišem. Kakšen blagoslov bi bil, če bi se to lahko ponavljalo po vsem našem narodu.

Dnevno prejemam e-sporočila in pisma kako *Above Rubies* spreminja življenja. Tukaj v uvodniku bom enega delila z vami:

„Šele pred dvema mesecema sem odkrila *Above Rubies*, toda sprememba v mojem življenju ni nič drugačna kot čudežna. Lanskega novembra sem bila zaradi hudih poporodnih depresij sprejeta v bolnišnico. Povsem me je obrnilo in me izbrisalo. Šest mesecev sem se skušala dvigniti iz tega, toda bilo je izven mojega nadzora. Končno sem odšla v bolnišnico. Dva meseca kasneje sem prišla ven kot druga oseba, toda nekaj je manjkalo. Hotela sem odgovor na vprašanje za katerega sem zadnjih sedem let zakona molila: „Kako lahko postanem mama, srečna na domu in ustrezljiva žena?“

O tem sem jokala ženski, ki mi je po mojem odpustu iz bolnišnice prišla pomagati iz [Titus 2](#) (op. prev.: krščansko služenje/spletna stran za družine in šolanje na domu – ime ima po [Pismo Titu, 2 poglavje](#)). Povedala sem ji, kako sem bila uničena, ker nisem poznala odgovorov na ta vprašanja. Odgovorila mi je, da ve kako se lahko naučim in mi je podarila vse številke *Above Rubies* natisnjene od leta 1979!

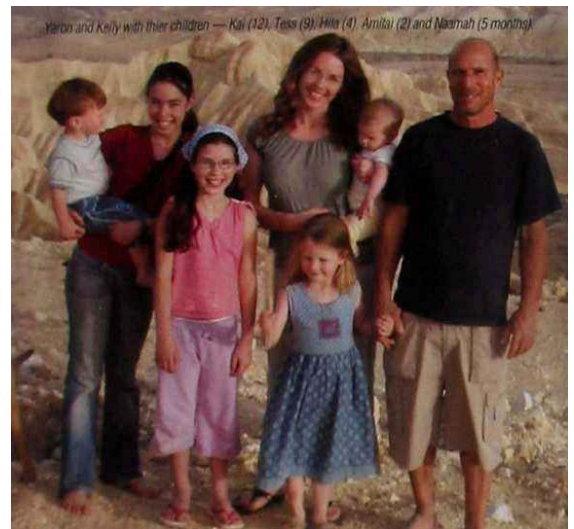
Vsako prosto minuto sem koprnela po branju te revije in si odgovorila skoraj na vsa svoja vprašanja. Moj položaj ženske doma sem potrdila in celo ožigosala z RADOSTJO. Svojo družino vidim drugače. Prehranjevalne navade naše družine sem spremenila glede na Serenine recepte in članke o zdravju. Bog vas je uporabil da blagoslovite moje življenje in spremenite moje domače vzdušje, da so se lahko spremenila tudi življenja mojih družinskih članov.“

Molim da Bog izlije Svoj blagoslov na vašo družino – Njegovi blagoslovi miru in radosti. Lahko ste družina katero je pritegnilo bliže h Gospodu. [Psalm 148,14](#) govori o „Izraelovih sinovih, za ljudstvo, ki je Njemu blizu.“ To je bil prav gotovo dober čas, kajti mnogokrat so se obrnili stran od Njega. Kakorkoli, to je bilo in je še vedno največje pričevanje katerega ima Izrael. To je največje pričevanje, katerega lahko imamo čez naše življenje in našo družino. Dajmo, molimo in storimo vse kar lahko, da postanemo družine, ki so Gospodu blizu. Ni večjega blagoslova, ki bi ga lahko imeli kot to, da imamo v naših domovih Njegovo bližino in prisotnost.

NANCY CAMPBELL, Founder & Editress, Primm Springs, Tennessee, ZDA
Colin in Nancy imata šest poročenih otrok, 33 vnukov in tudi posvojene najstnike iz Liberije.

Rojstvo v puščavi

Slika: Yarn in Kelly z njunimi otroci – Kai (12), Tess (9), Hila (4), Amita (2) in Naamah (5 mesecev).

Štirje od mojih petih dojenčkov so se rodili v Izraelski bolnišnici. Trem so zaradi nosečnosti preko roka umetno povzročili (induciran) porod. Nekje na poti mojega materinstva sem slišala o porodu na domu, toda zaradi pomanjkanja zaupanja, miru in močeve privolitve je bila ta možnost preprečena. Tekom nosečnosti z najinim petim otrokom

smo se preselili iz severnega Izraela v Negevsko puščavo. To je bilo po letih iskanja Božje volje za najina življenja v tej nori državi. Negev nas je poklical in v trenutku so se nam odprla vrata za tukajšnje življenje. Čutila sva Njegov mir in povezavo z vsemi kamni in odprtim prostorom, ki je napolnjeval pokrajino.

Da je poskrbel za družino, je moj mož še vedno delal v osrednjem in severnem Izraelu, medtem ko smo na jugu navezali stike in se ustalili. Med tem časom, ko sem imela rok, je bil mož v Tel Avivu. Najbližja bolnišnica je bila oddaljena 45 minut in prosila sem sosede, da so bili v pripravljenosti, ko se bodo pričeli popadki. Kakorkoli, bila sem precej prepričana, da bom zopet imela induciran

porod, čeprav sem si želela naraven porod, brez vseh bolečin! Doslej sem imela celotno nosečnost trden mir, da se bo vse dobro izšlo!

Minil je štirideseti teden poln energije in čutila sem, da imam na voljo ves čas sveta, ter da porod ni tik pred zdajci. Minila je še ena Shabbat (sobota) in v slovo sem svojega moža poljubila, ko se je odpeljal na še en teden dela v Tel Aviv. V torek zjutraj sem se soočila s trebušnim virusom. Bljuvala sem in cel dan me je mučilo. Na koncu dneva sem se počutila slabotno in grozno. Končno sem se odločila, da pojem suhe kekse, lahko sem vstala in se bolje počutila. Ob pol devetih zvečer sem sedela na kavču in se pogovarjala s svojim možem, ko sem nenadoma začutila, da so [Braxton-Hicksovi](#) popadki (katere sem čutila tekom vseh svojih nosečnosti) postajali močnejši. Na pol sem se šalila z njim, da me bo mogoče srečal v bolnišnici v Beersheva, ko bom rodila! Petnajst minut kasneje je klical, da bi govoril z našim neporočenim sosedom Danijem, ki je živel nad nami. Sedaj sem čutila, da se nekaj dogaja. Najprej naj bi se stuširala, popila skodelico čaja in šele potem možu povedala ali naj prične z dvourno vožnjo iz Tel Aviva do Beersheva.

Poklicala sem Danija in mu hitro povedala, da bom mogoče morala iti v bolnišnico. Skočila sem pod tuš. Medtem mi je moja enajstletnica pripravila nekaj čaja. Po dveh sekundah pod tušem sem ugotovila, da mogoče ne bom mogla zaključiti tuširanja! Popadki so prihajali hitro in divje in „kaj sploh na tem svetu počnem pod tušem?“ Skočila sem ven, mokra in rekla svoji hčerki naj hitro pokliče Danija. Hkrati sem poklicala dobro prijateljico Karen in ponudila se je, da pride k meni. „Imaš dve minuti, da se pripraviš,“ sem ji povedala.

Nestrpno sem iskala svojo materinsko knjižico, nekaj oblek in karkoli drugega kar sem mislila, da bom potrebovala, poljubila otroke in kličoč svojega moža, da se srečava v bolnici, stekla k Danijevem avtomobilu. Ob izhodu sva pobrala Karen. Vzela je brisače in rjuhe. Takoj je pričela z molitvijo in Dani, ki ni spoznal da sva vernici, je bil potopljen globoko do dna z najinim „Hvala ti, Yeshua“ in „Hallelujah!“

Karen je z uro merila popadke in povedala, da so na dve minuti. En močan in en šibek. Glede na moje obnašanje in rojstvo njenih petih otrok na domu, je mislila, da imam še veliko časa preden pridemo do bolnišnice. Jaz sem mislila, da če to pomeni, da imam veliko časa, da to pomeni da bo še slabše! Lahko grem preko tega?

Zunaj vrat smo pospešili in Dani je vprašal kako hitro naj pelje. „Hitro, toda prosim varno!“ Karen se je spomnila, da rdeče vino upočasni rojevanje in je vprašala ali ima kaj rdečega vina pri roki. Presenečenje! Imel je, ker se je pravkar vrnil iz Evrope. Ne! Nisem si mogla v tem trenutku zamisliti odpiranja vina in pitja. Samo VOZI!

Spominjam se, da sem uspela napisati nekaj SMS sporočil družini naj molijo, preden sem mobilnik odvrгла v torbico. Od tam kjer živim do Ramat HaNegeva sem imela sedem popadkov v dvajsetih

minutah vožnje. Imela sem en popadek, ki je bil drugačen od ostalih, eden pri katerem čutiš, da moraš potisniti! Danija sem prosila naj ustavi, da moram iti na stranišče (tako sem to čutila!) in predirljivo je ustavil na avtobusnem postajališču blizu križišča. Karen mu je rekla naj pokliče reševalno vozilo in iskali sva primerno mesto. Svetlo osvetljeno, zanemarjeno avtobusno postajališče je bilo neprimerno. Celó za opravljanje potrebe! Toda za rojstvo sva potrebovali nekaj drugega! Uspela sem iti navzdol po pobočju in v skoraj polni mesečini našla oddaljen prostor poleg hriba. Noč je bila topla in nebo jasno, toda zaradi hriba sva bili v zavetju lunine sence.

Karen je pogrnila rjuho in prvič sem končno lahko naredila, kar je moje telo vedno hotelo narediti kadar so bili popadki na vrhu moči... počepniti! Z naslednjim popadkom sem resnično hotela potisniti. Karen mi je rekla naj čutim kaj se dogaja. Čutila sem otroško glavico! Stegnila sem se navzdol in sprostila pot glavici. Karen je ujela dojenčka, ki je z naslednjim pritiskom zdrsel ven. Karen je držala mojega novorojenega puščavskega dojenčka in poskušala očistiti njegov obraz. Povedala je, da misli, da je deklica! Potem jo je podala meni, še vedno pripeto na moje telo, zavito v brisačo, da sem jo objela in poljubila. Otipala sem jo in ugotovila, da je resnično deklica, najina četrta deklica.

Spominjam se, kako sem na ves glas slavila Boga in se mu zahvaljevala za Njegovo zvestobo, da mi je dovolil roditi pod puščavskim nebom, v mesečini, naravno, skoraj brez bolečin in brez vsake intervencije! Kdo bi si mislil, da bo odgovoril mojim željam do take stopnje! Govorim o naravnem rojstvu! In hitrem! Od prvih znakov za popadke do trenutka, ko je bila rojena – govorim o ENI URI!

Medtem je Dani nekajkrat zakričal iz ceste proti nama, toda seveda ga nisva slišali, dokler ni bilo rojstvo mimo! Ko sva končno odgovorili in zakričali, da je vse v redu, je prišel pogledati dojenčka! Reševalno vozilo je prišlo približno 10 minut po rojstvu. Prerezali so popkovino. Kasneje sem spoznala, da je za otroka dobro, da se odlaša z prerezom popkovine. Poklicala sem moža, ki se je še vedno vozil v bolnišnico in mu povedala, da imava čudovito dojenčico!

Adonai (heb.: Gospod) mi je dal Karen, popolno prijateljico, s katero sem delila rojstvo. Rojstvo se je zgodilo na vhodu v zgornji Negev, simbolična slika tega kaj On dela v naših življenjih in življenjih drugih vernikov v okolici – prinaša novo življenje v Negev, upanje in obljube zemlji, ki jo je Sveto pismo napovedalo s cvetenjem in uspevanjem.

Najino deklico sva poimenovala Naamah, kar pomeni prijetna, kot je bil tudi Negev nam odkar smo prišli – mirna, tiha prijetnost, ki je globoko ukoreninjena v naših dušah.

KELLY GLIK, Negev, Izrael
glik.fam@gmail.com

Skrb za ostarele starše

Blagoslovljeni spomini

Slika: Aleck in Christi z njunimi otroci, Brittany (20), Matthew (19), Michael (17), Samantha (15), Timothy (11), Abigail (9), Benjamin (7), Nathanel (5) in Rachael (1,5).

Avgusta 2005 je moj osemindesetletni tast prišel živeti z nami. Ta izkušnja bo za vedno vtisnjena v moje srce in spomin. Za vedno sem spremenjena. Mož je bil zdrav, toda pričel je pozabljati stvari. Otrokom, ki do sedaj z njim niso preživeli veliko časa, je pripovedoval razne zgodbe iz druge svetovne vojne, do zgodb svojega odraščanja kot edini otrok polnokrvnega Grka in Irske mame v Ameriki. Rad je imel deželo in bil je aktiven v [ameriški legiji](#) (op. prev.: organizacija veteranov ameriških vojakov, ki so služili med vojnami.) Bil je povzetek olikanega moškega.

Po svojih najboljših močeh sem skrbela zanj s kuhanjem in nudenjem obrokov in skrbmi za založenost njegove košare s sadjem, ter pri tem uživala. Še vedno je bil neodvisen in zmožen skrbeti sam zase, toda ni si več mogel privoščiti še naprej živeti sam. Med dolgimi dnevi šolanja otrok na domu in utrujenostjo, ki je prišla z novo nosečnostjo, sem uživala v njegovi družbi. Uživala sem z njim ob večerih okoli ognja, ko se je prek svoje obleke zavil v domačo haljo, da je ostal topel.

En dan pred njegovim devetindesetim rojstnim dnevom je odšel v 'veliko mesto', kjer je živel in rasel štiriindeset let, da opravi nekaj poslov. Tega večera ni prišel domov. Imel je prometno nesrečo in je umrl zaradi duševnega pretresa prestane nesreče. Ko smo ga v sobi za nujno medicinsko pomoč opazovali, kako je zadnjič vdihnil, so solze polzele iz globine moževe in moje duše – solze radosti, spominov, bolečin, skrbi in ljubezni. V naših srcih bomo za vedno ohranili čas, ki ga je z nami preživel v našem domu in v naših srcih.

CHRISTI ANTONION, Covington, Georgia, ZDA
mechanicsfam@bellsouth.net

p.s. Srečen zaključek te zgodbe je, da se je najina hčerka rodila julija 2006. Bila je balzam našim žalujočim dušam. Naši celotni družini je resnična slast v najresničnejšem pomenu besede. Doslej je deveta. Na tej strani nebes ne bo nikoli imela priložnosti srečati svojih starih staršev.

Božje prišepetavanje

Moj oče je živel sam z majhnimi prihodki v svojem stanovanju. Nekega večera pred sedmimi leti je moj mož predlagal, da se oče preseli k nam. Moj oče je bil zelo sposoben skrbeti sam zase – kuhal, čistil, nakupoval in vse ostalo kar lahko dnevno ljudje naredijo. Kakorkoli, nisva želela da je sam. Mesec dni kasneje se je oče preselil k nam. Živimo v 74 m² velikem stanovanju z dvema spalnicama, toda takrat nisva imela otrok. Mnogo prijateljev naju je glede naše ideje opozorilo. Povedali so nama, da se bo najino življenje spremenilo, da naj mladi novo poročeni ne bi skrbeli za ostarele starše in da si dodajava zelo težko in nepošteno delo. Spominjam se svojega razmišljanja, kako je resnično žalostno, da družba vidi starše v tej luči.

S tem da je moj oče živel z nama naju je samo blagoslovil. Edini težak trenutek je bil takrat, ko je po petih letih življenja z nami oče preminil. Še vedno ga pogrešava. Skupaj smo sestavljali puzle in se igrali veliko iger. Poskrbel je za šale in smeh, osebne pogovore moža-z-možem in bil je prijatelj za nočni pogovor z mojim možem. Postala sta si tako blizu, da ko je oče preminil, se je moj mož pravzaprav počutil osamljenega. Ko sva domov pripeljala najino prvo hčerko Agnus Dei je bil moj oče z nami in je pomagal skrbeti zanjo. Čeprav je umrl, ko je bila stara pet mesecev, je z njo navezal zelo poseben odnos. Veliko trenutkov sta preživela skupaj in priča je bil njenemu razvijanju.

Ker sva bila odprta za sprejetje mojega očeta v naš dom, je čudovito preživel zadnjih pet let svojega življenja. Imel je udobno toplo hišo in nobenih računov za katere bi skrbel. Lahko si je kupil lep avtomobil in se počutil kot gizdalin! Globlje je spoznal Boga. Cerkev si je naredil za dom in tam je dobil mnogo prijateljev. Sledil je strogim mentorjem, da se nauči več o Bogu.

Da je bil moj oče z nama nas je zagotovo blagoslovilo. Tako sem vesela, da nisva poslušala prišepetavanja najinih prijateljev, temveč sva sledila Božjemu prišepetavanju.

DEBIE CRESPO, Saugerties, New York, ZDA

kappucino@msn.com

John-ova in Debbie-jina malčka sta AgnusDei (2) in Church (4 mesece).

Čas da povrneš

Slika: Willova in Sheryl-ina družina, Nathaniel se je pred kratkim poročil s Sandie in Kaycie (18).

Ko sta bila najina otroka še oba majhna je moja tašča resno zbolela za rakom. Na njuno enainpetdeseto obletnico poroke smo se iz Michigana odpeljali v North Carolino, da jo iz bolnišnice pripeljemo domov. Medtem ko smo bili tam, so nas strežnice naučile skrbeti za mamo. Pokazale so nama kako jo premikati, ji dajati zdravila, itd. Vedela sva, da je njen preostali čas na zemlji precej kratek in sva se odločila da se med prazniki (op. prev: Thanksgiving - četrti četrtek v novembru) vrnemo na še en obisk. Ko smo se vrnili je bila mama resnično v svojih zadnjih dneh. Morali smo jo hraniti, kopati in ji umivati zobe.

Ena od stvari katero sem si najbolj zapomnila je bilo masiranje njenih nog z balzamom. Njene noge so bile suhe in sijajne in vseč ji je bilo, če ji je kdo noge masiral z losjonom. Videti je bila tako preprosta stvar, pa je prinesla tolikšno radost. Zelo sem bila počaščena, da sem lahko naredila nekaj tako osnovnega za nekoga, ki mi je tako veliko pomenil.

Te dneve cenim kot ene svojih najdragocenejših spominov. Moja tašča je bila moja podoba popolne tašče in čutila se se počaščeno, da sem lahko skrbela zanjo. Medtem ko smo bili tam, je preminula in sedaj, precej let kasneje sem še vedno hvaležna za možnost, ki mi je bila ponujena, da sem lahko vrnila nekaj tega kar je ona vložila pri vzgoji sina, ki je pozneje postal tako čudovit mož.

Kadar je težko gledati naše starše kako se slabšajo, se moramo na to ozreti kot na čas, ko lahko naše starše blagoslovimo in skrbimo zanje tako kot so oni skrbeli za nas ko smo bili nemočni. Verjamem, da boste tudi drugi tako blagoslovljeni s svojimi izkušnjami, kot sem bila jaz.

CHERYL SUSAN, Traverse City, Michigan, ZDA
willcher@utmi.net

Najti pot za služenje

Moja ljubka tašča Lenore je bila oseba, ki je imela rada obiske in je raje klepetala, kot pa da bi ji pomagali. Oddaljena je bila pet minut po cesti in želela sem ji pomagati, toda razočarana sem bila ker sem videla potrebe in nisem mogla pomagati na način kot sem želela. Pri možu sem iskala njegove želje in je odgovoril: „Speci nekaj majhnega zanju.“ To že nekaj let počnem in je obrodilo sadove. Za moževa starša naredim majhno škatlo ali prinesem kaj iz pekarnice in delim z njimi.

Otroci pobarvajo slike ali napišejo pesmice in vedno z njima delimo slike in ju obiskujemo. Kadar smo lahko, smo babico povabili k šolskim aktivnostim. Ko je postala bolna, jo je bilo prisrčno obiskati in zanjo postoriti drobna opravila.

Včasih ne moremo pomagati na načine kot bi mi želeli, toda moramo moliti in iskati možev nasvet za to kaj lahko narediva za najine starše. Ko to počnemo, Bog odpira majhna vrata cele vrste presenečenj.

Moja tašča je 23. februarja 2008 odšla k svojemu ljubemu Odrešeniku. Sedaj podobno počnemo tudi z mojim tastom in iščemo poti na katerih Bog želi da mu služimo.

Moji lastni starši so oddaljeni precej kilometrov, tako da je služenje njim zopet drugačno.

CORALIE McLAY, Owaka, South Island, Nova Zelandija

gjcrmclay@farmside.co.nz

Goranovi in Susanini otroci so: Susan (14), Reuben (13), Isabel (11), Esther (10), Naomi (8) in Josiah (6).

Vse kar ni večno, je popolnoma zastarelo.

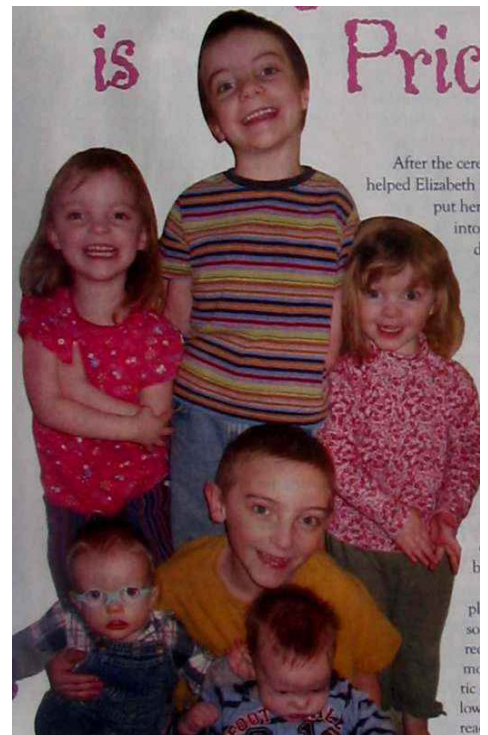
C.S.Lewis

Treniranje je neprecenljivo

Kot mati šestih otrok starih sedem let in manj sem se naučila kako težko je ohraniti hišo urejeno. Kakorkoli, našla sem skrivnost. Ali lahko z vami delim nekaj misli, katere sem si zapisala pred nekaj leti...

Pravkar sem opazovala doslej najčistejšo proizvodnjo. Presenetljivo je, da to ni bilo v gledališču ali na televiziji. Verjeli ali ne, to je bilo v moji kuhinji! V dnevni sobi sem počivala na kavču, ker sem imela popadke. S svojim petim otrokom sem bila v 33. tednu nosečnosti! Blagoslovljeni bomo z petimi otroci starosti manj kot pet let!

Dve leti nazaj, ko sem bila noseča s svojim tretjim otrokom, sem se pogosto spraševala kako bom zmogla, ker so otroci tako skupaj. Naučila sem se skrivnosti. TRENIRAM JIH! Proizvodnja katero sem opazovala se je pričela s fantoma (pet in tri leta), ki sta mi izpraznila pomivalni stroj. Joshua je prinesel zase in za svojega mlajšega brata in sestro žitarice. Žitarice niso najboljši večerni obrok, niti ni več običajen odkar sem vzljubila kuhanje. Kakorkoli, s petimi otroci

do petih let starosti sem se naučila, da se moramo matere včasih kadar piha veter upogniti!

Med serviranjem žitaric se je steklenica za mleko izpraznila. Slučajno sem slišala kako je Caleb vprašal Joshua kaj počne in ta mu je odgovoril: „To, kar počne mami.“ Napolnil je prazno steklenico mleka z vodo, da se jo bo lažje očistilo. Tega ga nisem naučila. On je preprosto zelo pozorno opazoval vsak moj gib. Od nas se naučijo več, kot si lahko mi sploh predstavljamo.

Ko so bile žitarice pripravljene je Joshua pomagal Elizabeth v njen otroški stolček, nanjo položil njen slinček in jo porinil k mizi. Potem se je usedel na svoj stol in malčke vodil v molitvi. Ko sem vse to opazovala, so mi pritekale solze. Med svojimi nosečnostmi sem spoznala, da je težko ker ne morem narediti vsega kar sicer počnem. Težavne nosečnosti imam zaradi poškodb v svojih mladostnih letih. To je žrtev na mojem telesu, toda žrtev je tega vredna. Moji otroci so takšen blagoslov.

Učim se poenostavljati življenje. Približno pred enim mesecem sem si vzela čas za preureditev svoje kuhinje in otroške plastične krožnike in skodelice otrokom prestavila na nižjo polico, da jih lažje dosežejo. Prav tako sem jedilni pribor prestavila nekaj nižje, kar jim omogoči, da izpraznijo večino pomivalnega stroja. Vse kar spada na zgornje police, položijo na pult. Težko delajo in opravijo veliko delo! Ko končajo, mi vzame samo nekaj minut za pospravljanje preostalih posod in vlaganje splaknjenih krožnikov v pomivalni stroj. Našla sem tudi dobro orodje za pomoč pri pometanju svoje kuhinje in velike jedilnice, ki se imenuje „Swivel Sweeper.“ To je lahek brezžični sesalnik, kateremu se lahko ročaj skrajša. Delo opravi tako dobro kakor metla, toda kot sem rekla: „Včasih se moramo upogniti kadar piha veter!“ Otroci se prav tako učijo pomagati pri umazanem perilu. Prinesejo mi posodo s čistimi oblačili in svoja oblačila, potem ko so zložena, pospravijo. Kupila sem predalčnike na kolesčkah za otroške obleke in jih postavila v pralnico. Sedaj so vse otroške obleke spodaj v eni sobi.

V naših življenjih se je zadnjih nekaj let veliko spremenilo. Dojenček številka 5, naš čudežni otrok, Benjamin, se je rodil z dvema sindromoma: [Vacterl](#) in Mobieus. Ta dva sindroma sta zahtevala dodaten čas, vključno z dodatnim hranjenjem, fizičnim zdravljenjem in počasnim razvojem. Več o Benjaminu si lahko preberete na njegovi spletni strani: <http://www.caringbridge.org/visit/benjaminrockey>. Je tako poseben dar od Gospoda!

Prav tako smo se preselili v manjšo hišo in izgubili skoraj 93 m². Rada imam svojo novo hišo! Manjša hiša potrebuje manj časa za čiščenje. Družinske omare za obleke ne uporabljam več, ker je hiša v enem nivoju in so spalnice tako blizu pralnice. Živeti v manjši hiši resnično ni tako slabo, kot bi si nekateri mislili! Medtem ko moji otroci postajajo starejši, uživam v tem da jih vključujem v več aktivnosti (skrivna beseda za delo). Moj najmlajši Justin je bil rojen, ko je bil Benjamin star samo 13 mesecev. Sedaj šolam na domu in to doda nov izziv. Pogosto se sprašujem česa vse Bog misli da sem spodobna in ponovno se zdi da ve za natančno količino. Njegovo usmiljenje zadošča.

DAWNA ROCKEY, Austin, Kolorado, ZDA

dmsrockey@milkranch.com

Craig-ovi in Dawna-jini otroci so: Joshua (7), Caleb (5), Elizabeth (4), Gracie (2), Benjamin (18 mesecev) in Justin (6 mesecev).

Otroci v cerkvi?

Kako jih lahko obdržite, da so tiho?

Pred kratkim sem to vprašanje zastavila v svojem e-poštnem časopisu. Vem, da boste blagoslovljene z nekaj odzivi na to temo. Prebrale boste različne in nasprotne si ideje, kar jih naredi zanimive. Izberite si kar čutite, da vam bo v vaši situaciji pomagalo. Nancy

Vnaprej jih pripravite

Medtem ko se pripravljamo za v cerkev, se pogovarjamo o tem kako pripraviti naše misli, srca in telesa, da bi bili v Božji hiši. Moja triletnica v prazno ponavlja.. „tiho, spoštljivo, kar pomeni spodobno, molimo... itd.“ Včasih vključimo zgodbe o tem kako se med služenjem ne igra s svojo sestrico. Pred cerkvijo se ne prepiramo ali pretepamo.

V zadnjih tednih sem v Svetem pismu pričela gledati o čem se bo v nedeljo bralo, jim povem zgodbo in/ali za svojo triletnico kaj natisnem, da potem glede na razlago pobarva. Na primer zadnjo nedeljo je bila prilika o izgubljenem sinu. To priliko sem jima prebrala in Kayli natisnila sliko o izgubljenem sinu. Tako spozna kaj se bo v cerkvi bralo in je navdušena da je lahko del tega!

Naknadno jima še enkrat ko pridemo na parkirišče pred cerkvijo spregovorim o tem kako smo: „tiho, pobožni, spoštljivi do Božjega doma, itd.“

Nekaj drugega, kar mi je resnično pomagalo je, da smo pustili doma vse igrače, prigrizke/napitke. V cerkev smo jih prinašali dokler Kayla ni bila stara dve leti. Ali medtem ko se pripravljamo za sveto obhajilo s seboj jemljemo prigrizke, izmišljene knjige in napitke? Ne! Mi molimo, pojemo, se zahvaljujemo in pripravljamo naša srca. Čemu bi od naših otrok pričakovali, da se kakorkoli drugače obnašajo? Odločila sem se, da odstranimo 'stvari', jima kupimo knjigo za otroke z osnovnimi nauki, slikami in pričakujeva da se bosta primerno obnašali. Veste kaj? Kayla se. V cerkvi je čudovita! Ve kaj se od nje pričakuje.

Ne razumite me napačno! So trenutki ko moram Kaylo zaradi neprimerne vedenja odpeljati ven, ali Emily, ker sta preveč glasni. Naš duhovnik mi je celo predlagal, da na polovici služenja naredimo odmor, da se puncici zunaj sprehodita, če to potrebujeta. Toda večinoma je mnogo lažje kot sem si mislila da bo.

JILL MARY MACHADO, Santa Rosa, Kalifornija, ZDA

jsmachado@sbcglobal.net

Jill-ijina otroka sta Kayla (3,5) in Emily (15 mesecev).

Tablice za risanje

Spoznala sem, da so majhne tablice za risanje, te z magnetnim peresom privezanim na vrvico, dobrodošle da malčke obdržijo v tišini. Tako lahko tiho in preprosto pobrišejo svoje risbe in so pripravljeni narisati nove. Ni padajočih barvic ki se odkotale pod stole ali cerkvene klopi in ni pregovarjanja komu pripada papir/ svinčnik/nalepka! Ni treba skrbeti o prinašanju papirja in zmešnjavi, ki temu sledi! In brez zvokov mečkanja in trganja!

Našim otrokom prinesemo tudi njihovo Sveto pismo v zgodbah, da jih berejo medtem ko mi iščemo verze v naših velikih Svetih pismih.

ERIKA MITCHELL, Troy, Montana, ZDA

kellyanderikamitchell@msn.com

Kelly-ovi in Erikijini otroci so: Michajah (4), Lilia (2) in Benjamin (7 mesecev).

Dnevno slavljenje

Največji blagoslov smo našli v rednem dnevnem družinskem slavljenju! Najine otroke učiva, da doma sedijo in se primerno obnašajo! Od najinih otrok zahtevava da med družinskim slavljenjem sedijo pri miru s sklenjenimi rokami (običajno pol ure) in med služenjem (najmanj eno uro).

Prav tako najine otroke učiva biti tiho tudi druge dele dneva in krajša obdobja. Ti trenutki učenja jim v cerkvi pomagajo, ker so se že privadili sedenju. Vemo, da kadar so otroci mladi, jim ni lahko biti pri miru in tiho. Molimo z našimi otroci in za naše otroke, se pogovarjamo o pomembnosti izkazovanja spoštovanja Gospodu in kadar so poslušni jih nagradiva s POHVALO! Potem, ko so bili poslušni, jim z veseljem nudiva čas za tekanje in glasnost (zunaj)!

HEATHER TULLY, Delaware, Ohio, ZDA

tully_family@yahoo.com

Ericovi in Heathrijini otroci so: Patricia (7), Benjamin (6), Matthias (4), Jonathan (2 leti) in Elizabeth (4 mesece).

Čas za ujčkanje

Moja petletnica in triletnik se rada ujčkata. Pustim jima da se v cerkvi pri meni ujčkata in medtem jima nežno masiram hrbta. Če se pričneta pogovarjati zašepetam: „pst.“ Čudovito deluje. Najina dvoletnica je malce bolj hrupna. O njej še vedno razmišljava. Osemletnica s seboj v cerkev prinese otroško Sveto pismo in z veseljem ogleduje slike. Presenetila naju je s tem ko nama je povedala kaj se

je v cerkvi naučila. Resnično, ves čas je poslušala!

Najini otroci radi pojejo, tako da je čas za slavljenje lažji. Na domu dan za dnem vsi pojemo in to navado prinesejo s seboj v cerkev.

MICHELLE STAHNKE, Rock Springs, Wyoming, ZDA

mjstahnke@aol.com

Jonathanovi in Michelle-ijini otroci so: Naomi (8), Alyvia (5), Omar (3) in Elaina (2).

Opazovanje odraslih

Vsi najini otroci v cerkvi sedijo z nama. Med slavljenjem pojejo in plešejo, toda med molitvijo in pridigo tiho sedijo. To smo dosegli z vajo na domu, kjer smo vstavili CD s pridigo, se usedli na kavč in poslušali.

Za v cerkev ima vsak tiho torbo. Starejši imajo: beležko, barvice, svinčnike, šilčke, Sveto pismo - pobarvanko in Sveto pismo.

Hannah (1,5 leta) ima v torbi blazino za sedenje na tleh, barvice, papir, prigrizek, tihe knjige (šum zadrge, odpre stran itd.) in nekaj majhnih igrač.

Grace in Theo (starosti 4 in 6 let) sedita v svojih stolčkih in barvata ali bereta. Hannah sedi na svoji blazini, na tleh (ali se doji v kengurujčku). Slednji nas tudi rešuje v cerkvi. Ko je Hannah utrujena lahko stojim v ozadju, jo gugam in dojam da zaspi, brez da bi karkoli zamudila. Medtem ko si delam zapiske pridige, ona lahko v njem dremlje.

Največja prednost imeti jih v cerkvi je, da se učijo kako slediti Bogu z opazovanjem odraslih. Na zadnjem molitvenem srečanju so vsem odraslim dali kos papirja in jih prosili naj napišejo nekaj imen neodrešenih prijateljev z namenom molitve za njihovo odrešitev. Moji otroci so prenehali z barvanjem, prosili so za papir in napisali imena ljudi katere so poznali in ki še morajo biti odrešeni. Grace še vedno vsak večer vzame svoj list in poimensko zanje moli.

HILLARY CRANDALL, Denver, Kolorado, ZDA

crandallquiver@q.com

Davidovi in Hillary-jini otroci so: Theo (6), Grace (4) in Hannah (1,5).

Delanje zabeležk

Pred kratkim sem brala o dobri metodi za treniranje otrok, da si v cerkvi zapisujejo. Najmlajši, ki ne znajo brati naj bi poslušali pastorja in narisali sliko tega o čemer je govoril.

Mlajši, ki že znajo pisati naj bi vzeli pastorjevo besedo, jo zapisali in jo potem še okrasili.

Starejši, ki že znajo pisati naj bi napisali stavek ali navedli kar pastor pravi in potem to okrasili. Starejši ko postanejo, vedno več in več pastorjevih besed bodo napisali.

To ne zaposli samo njihovih rok, temveč tudi njihove misli in srca. Celó z večjo pozornostjo bodo spremljali pridigo, če jih bo oče prosil da pokažejo svoje delo celi družini v nedeljo popoldan.

LISA METZGER, Matthews, Severna Karolina, ZDA

carolinametzgers@earthlink.net

Markovi in Lisini otroci so: Annalise (15 – posvojena iz Kazastana pri starosti 10 let), Kaitlyn (8), Ethan (7), Trey and Jake (5 in 3 – posvojena iz Missourija junija 2007), Julia (2) in Ellie Grace (4 mesece).

Knjige za lepljenje nalepk

Imava marljivo dveletno hčerko ki se težko 'umiri'. Knjige za lepljenje nalepk se zanjo obnesejo. S seboj prinesem majhno vrečko polno vseh mogočih nalepk (stari naslovi, razne nalepke ki pridejo s pošto ali različne nalepke katere sem ji kupila.) Približno na polovici služenja je pripravljena da jih mama potegne na plan. V roke ji dajem eno po eno in sama se odloči kam jih nalepi. Na srečo se ni odločila za lepljenje vsepovsod po cerkveni klopi... doslej!

HARMONY KOBILKA, Hudson, Wisconsin, ZDA

Paulovi in Harmony-jini otroci so Nathan (4), Emily (2) in Olivia (6 tednov).

Učenje samodiscipline

Ne morem prešteti kolikokrat sem bila hvaležna, da imam otroke od dojenčkov navzgor, ki so se naučili kako tiho sedeti v cerkvi, na urah plavanja starejših bratov in sester, v restavracijah, v čakalnih vrstah (pisarne, pred blagajnami) itd. Imava sedem otrok starosti od 7 do 21 let. Redno prejemam komentarje mimoidočih, češ kako se moji otroci lepo obnašajo in pogosto pravijo: „Moj Johnny nikoli ne bi tako dolgo mirno sedel!“ Verjamem da nekateri od njih mislijo, da so moji otroci že od rojstva takšni. Niso videli ur treniranja ki so privedle do tega uspeha. Vsakdo ki se zaveže in je stanovit in bo prav tako videl sad samo discipliniranih otrok.

Najpomembnejša stvar je da to praktično dnevno doma vadite. To mi je omogočilo da sva disciplinirala otroke do najinih standardov – to je nekaj veliko lažjega narediti v zatišju doma, kot pa v središču 'tihega' prostora.

Otroke pričnem učiti, da so mirni in tihi v mojem naročju pri starosti 5-7 mesecev. Pričnem s krajšimi časovnimi obdobji (5-10 minut) in od tu najprej gradim. Na splošno naše praktične učne ure ne trajajo več kot 30 minut, toda ob priložnostih se podaljšajo. Ne potrebujete trenirati eno uro in pol, četudi bo v določeni situaciji trajalo toliko časa! Če se naučijo osnov samodiscipline, to lahko raztegnejo kolikor je zaradi razlogov potrebno.

Spoznali smo, da je čas za družinsko pobožnost (ang: Family Devotion) primeren za tovrsten trening. To lahko storite tudi medtem ko poslušate priljubljeni radijski

program ali medtem ko jim iz knjige naglas berete. Verjamem, da je pomembno, da to storite takrat, kadar se otroke vizualno čim manj moti.

Med tem časom otrokom ne dovoliva imeti kakršne koli knjige in igrače. To pa zato, ker jim med cerkvijo (ali podobnimi aktivnostmi) tega ne dovoliva. Spoznala sva da to povzroča težave, vznemirja druge, padanje na tla in tako naprej. Včasih jim dovoliva da držijo priljubljeno igračo, toda samo ob resničnih priložnostih, ne pa tekom ur vadbe.

Pomembno je, da med treniranjem otroke, ki ne sedijo mirno in/ali tiho, dosledno disciplinirate. Če se nahajamo v prostoru kjer so vsi ostali v tišini, so tudi 'vzkliki veselja' lahko za druge moteči. To storite s kakršnimi koli učinkovitimi metodami, za katere sta se oba z možem dogovorila. Pri nas doma je to od rahlega stiska njihovega telesa, z močjo držati njihove migajoče dele ali udarec po roki ali nogi tako da zaboli. Kakšno poboljševalno metodo boste morali uporabiti je odvisno od otroka, a tudi od tega kje se v procesu treniranja nahajajo. Prav tako je tudi pomembno, da otroka na koncu treniranja pohvalite.

Naslednja pomembna stvar je zahtevati od otroka, da ves čas sedi v mojem naročju (ali če je starejši na stolu poleg mene). Ko se nahajam v resnični situaciji bo vedel, da ne bo imel priložnosti uiti iz naročja in se sprehajati, temveč bo raje še vedno sedel v mojem naročju ali na stolu poleg mene (ali se bo držal poleg mene, če bom morala stati). Ponovno, pohvala je pomembna, ker od otrok zahtevam nekaj, kar po naravni poti ne pride.

Lahko vam je v pomoč in je pomembno (med srečanji, obiski drugih domov, itd.) da otroke trenirate (kot je zgoraj omenjeno) da ostanejo znotraj omejenega območja, kot je na primer otroška odeja. Ko so enkrat naučeni, bodo kamorkoli boste vzeli s seboj odejo, otroci ostali na odeji.

Za starša je pomembno, da otroke postavijo medse, ter da postaneta 'knjižna opora'. Z možem sva vedno pozorna, da sediva drug ob drugem. Otroci ki potrebujejo več pozornosti pa so v najinih naročjih ali na najini zunanji strani. To je dodatna spretna pot, da damo otroku vedeti da sva zedinjena.

To je proces, ki zahteva zavezanost in stanovitnost, toda nagrade so brezštevne.

SUE DERR, Mount Airy, Maryland, ZDA

derrsptl@gmail.com

Gary-ovi in Sue-jini otroci so: Christina (21), Kevin (19), Lisa (17), Andrew (15), Michael (12), Stephen (9) in Catherine (7).

Odstranite motnje

Najina navada je, da odkar sva dobila najinega prvega otroka (milo povedano zelo živahnega fanta), da najine otroke že od rojstva trenirava da prisostvujejo javnemu slavljenju z nami kot družina. Vsi so se zlahka privadili rutini enega dneva od sedmih. Četudi imajo različne vzorce za dremanje, spanje in celo za čas hranjenja, so se vsi najini otroci privadili na to, da je Gospodov dan drugačen.

Seveda, v prvih nekaj mesecih med služenjem običajno spijo ali ga na svoj način predremajo.

Ko postanejo bolj živahni, sedijo na mojem kolenu – nobenih igráč ali sladkarij! Neodvisno od želje da jih naučiva spoštovanja Gospodove hiše, te stvari samo postanejo motnja, tako za naju kot za druge, ko z njimi ropotajo ali jih mečejo na tla – 'igríca jaz vržem, ti poberi.'

Če je med temi meseci dojenček hrupen, ga odnesem v sobo za jokanje. To je zvočno izolirana soba, od kjer lahko oba gledava in poslušava služenje. Dojenčku ni dovoljeno igranje na tleh in na mojih kolenih se uči sedeti tako mirno kot je mogoče, ter spodbujam tišino. Običajno so bili pri enem letu vsi otroci (tudi najin živahen fant) zmožni ostati večino časa na služenju, ki traja skoraj dve uri.

Približno pri enem letu prevzame nadzor nad otrokom oče. Otrok sedi na njegovem kolenu in če ga je potrebno odnesti ven, ga disciplinira in takoj pripelje nazaj noter. Z vsemi najinimi petimi otroci se je to zgodilo samo dvakrat ali trikrat. Pri 18 mesecih starosti morajo otroci sedeti na svojem sedežu poleg očeta. Učiva jih da v molitvi zatisnejo svoje oči, da svojo pesmarico drže, ter da pojejo, kar radi naredijo!

V pomoč temu celotnemu procesu je, da je vsak večer doma dojenček del družinskega slavljenja, kjer ga lahko naučiva tihega sedenja. Spoznala sem, da prav tako pomaga, da je dojenček ki sedi na mojih kolenih vsakokrat v istem položaju in gleda naprej.

Pričujem lahko, da je vse delo poplačano! Z svojim možem lahko vsak Gospodov dan, zjutraj in zvečer, sediva preko dveh služenj skoraj brez kakršnih koli motenj. Seveda, to je proces ki traja; neprestano morajo biti spodbujeni da se pridružijo slavljenju. Toda kakšna radost in prednost je slaviti Gospoda skupaj z družino.

JANE DUNLOP, Lurgan, Co. Amagh, Severna Irska

janedunlop@hotmail.co.uk

Davidovi in Jane-jini otroci so David (10), Amy (8), Katie (6), Charlotte (4) in Hannah (2).

Nagrada za točke

Vsako nedeljo vsak izmed otrok prične s tremi točkami. Če so tiho, sedijo mirno in ne povzročajo nemira z njihovimi brati in sestrami, lahko točke obdržijo. Ko dosežejo devet točk ob prihodu domov prejmejo nagrado.

MELANIE MARTIN, Elizabethtown, Pennsylvania, ZDA

unionmillacresfarm@juno.com

Keithovi in Melanie-jini otroci so: Sarah (11), Daniel (9), Hannah (7), Moses (5), Rebekah (3) in dojenček Hadassah.

Vztrajanje

Dokler nisva imela štirih otrok se nisva naučila blagoslova obdržati jih v cerkvi. Najini šestletni in štiriletni hčerki sta se naučili sedeti tiho in poslušati (včasih zelo dolga) sporočila in šestletnica si dela zabeležke.

Kot je družina naraščala, sva jih glede na njihovo starost učila ali tiho sedeti na enem od najinih kolen ali spati na debeli volneni preprogi na tleh. Včasih sva malčkom dopustila barvanje ali gledanje knjige, toda ko so postali starejši so se naučili sedeti in poslušati. Nenehen trening v rosnih letih jih je pripeljal do mesta, kjer sedenje v cerkvi tiho sprejemajo, tako kot počneva midva.

Ko so otroci starejši jim je ta vzorec precej težje sprejeti. Treniranje povsem od začetka je najboljša izbira. Kakorkoli, to lahko naredite z vztrajnostjo in molitvijo. Verjamem, da je vzgojna šiba nekaj čemur moramo biti zvesti.

Vzgojila sva deset čudovitih otrok. Vsi so blagoslov in medtem ko opravijo večino zunanjih in ostalih opravil, so na splošno resnično odlični ko so v cerkvi tiho.

MARGARET HARTNETT, Te Puke, Nova Zelandija

tysmob@clear.net.nz

Tyronne-ovi (Ty) in Margaretini otroci so Shelley ki je poročena s Philom, Nicola poročen z Brett, Tim poročen s Carlo, Michael (28), Ben (26), Sam (24), Anna poročena z Gerhardom, Katrina (19), Melody (18), Reyna (15). Doslej imata tudi devet vnukov – Caleb (5), Holly (5), Alyssa (4), Gamma (3), Joel (2), Ezra (2), Asher (8 mesecev), Joshua (3 mesece) in nov dojenček Toby.

Velik trden zvezek

Za vsakega otroka imava velik trden zvezek in nekaj svinčnikov z radirko na vrhu svinčnika, ki pašejo v 'cerkveno torbo.' Te zvezke uporabljajo med pridigami. Dovoljeno jim je vanje risati. Starejši vanje tudi pišejo.

LORETA WILSON, Chandler, Indiana, ZDA

wilsonlore@sbcglobal.net

Lee in Loreta imata Davida (22), Cassi (19), Nicole (17), Michel (10), Sara (8) in Jasmine (7).

Drobnarije

Za v cerkev pripravimo torbo z drobnarijami. Najin sin se pri starosti 17 mesecev redko igra z 'igračami.' Rad ima prave stvari.

Trenutno torba vsebuje plastificirane žičke, prazno pomito posodico v kateri je bil vazelin (trenutno je v fazi odpiranja in zapiranja), nekaj praznih škatlic od zlatnine, kjer lahko pokrov večkrat odpre in zapre, denarnica z zadrgo, zelo majhen plišast medvedek v katerega lahko spravi stvari in se z robcem igra igro 'ku-ku', avtomobilček, okrasek za na novoletno jelko, plastična vrečka z zapiralom,

majhna vrečka iz blaga v katero lahko stvari da ven in noter, nedelujoči pedometer (op. prev.: priprava za štetje korakov) nekaj skupaj spetih ribic, 'Tangles' igrača katerih dele se lahko vrti in tako sestavlja stvari, lesena paličica za pritisk jezika (kot pri zdravniku), majhen košček brusilnega papirja, del ure ki je videti kot prava ura swatch, rolica selotejpa, nekaj ščipalk, majhna kartonasta škatlica in povsem nazadnje zobna ščetka (rad si umiva zobe!)

Ne vzamemo vsega naenkrat. Toda drobnarije, katere sicer odvržete, bodo večje dojenčke za dolgo časa zaposlile.

Med zadnjim služenjem v cerkvi se je celo uro in pol motil z dolgo ozko škatlico za zlatnino in paličico za jezik! Je zelo aktiven otrok toda neprestano ga privlačijo RESNIČNE stvari.

ANGIE ROUNDS, Creston, Iowa, ZDA

a.rounds@yahoo.com

Jeremy-jevi in Angie-jini otroci so Mark (7), Alexis (6), Hannah (3) in Ethan (1).

Ure treniranja

Mi se na domu pripravljamo z 'urami treniranja'. Vsak mora na kavču sedeti recimo pet minut (ali tako dolgo kot mislimo da zmore) brez govorjenja in pretiranega zvižanja. Pozornost morajo usmeriti na določeno osebo ali objekt v sobi. Ob koncu njim določenega časa jih pohvalimo, ker so sedeli mirno in tiho. Včasih to naredimo kot igro kdo bo lahko dlje časa najbolj miren in tih. Čas postopoma podaljšujemo in s tem posnemamo čas med katerim bodo poslušali pridigo.

Med pridigami ne dovoliva barvanja, ker sva spoznala, da jim pritegne vso njihovo pozornost in ko iščejo določeno barvo ali si jo sposodijo od bratov in sester, itd. lahko postanejo moteči za tiste okoli njih. Toda tem, ki zmorejo, dava majhno nagrado za zapiske pridige.

Od starejših otrok zahtevava, da ostanejo budni in z očmi usmerjenimi k pastoru, brez nervoze ali nemarne telesne drže. Najini najmlajši običajno sedijo na kolenih in se po nekaj minutah umirijo. Spoznala sva da igrače prehitro izgubijo svoj čar in sva jih prenehala skušati animirati, ker je za naju to utrudljivo in naju moti. Po glasbi dedek vsakomur rad ponudi metine bonbone, kar je nekaj, česar se vesele.

Učenje najinih otrok te vrste samodiscipline pomeni, da jih lahko s seboj vzameva na poroke, pogrebe, koncerte, v gledališče in na nešteto drugih zunanjih slovesnosti, vedoč da se bodo primerno vedli. Ob posebnih dogodkih jih vnaprej pripraviva z opisovanjem kaj lahko pričakujejo da bodo videli in dogajanje pogosto simuliramo. Na primer pri nedavni očetovi slovesnosti napredovanja (zelo uraden dogodek kjer našo družino ščitijo in posadijo spredaj na sredino) smo simulirali način hoje, sedenje in stanje glede na govorjenje na prizorišču.

Po služenju jim je bilo rečeno naj se v dvorani vrnejo v določeno klop. Na svoji poti se lahko srečajo z ljudmi, toda ko starša končata obisk naj bi bili zbrani

skupaj. To prepreči divjaštvo, iskanje izgubljenih otrok, prekinjanje pogovorov med odraslimi, itd. Spoznali smo da jih ljudje radi vidijo tam sedeti in jih medtem ko oni čakajo, obiščejo. Za to jima dava majhno nagrado.

Tako kot trenirava najine otroke na domu, tako bodo postali dobri Jezusovi zastopniki v svetu!

ANN HINES, Willow Springs, Missouri, ZDA

6rubies@gmail.com

Jackovi in Ann-ini otroci so: Elaine (12), Samanhta (11), Sarah (11), Levi (9), Caleb (8), Noah (6), David (4) in novorojenček. (Štirje so posvojeni.)

Znakovni jezik

Ko je otrok sposoben pokazati na stvar in z glavo pomigniti v strinjanju, je pripravljen za uporabo enostavnega znakovnega jezika. To lahko stori še preden lahko komunicira z govorom. Čemu se ne bi rajši vsi naučili nekaj preprostih znakov, kar je boljše kot grozno 'šepetanje' družinskih članov med služenjem v cerkvi. Znaki kot so 'ne', 'da', in 'stranišče' se naredijo z eno roko in so lahko narejeni obzirno, brez da motijo ostale. Otroci se na splošno radi učijo znakovnega jezika. Odličen pričetek za informacije o otroškem znakovnem jeziku nudi spletna stran www.babysigns.com.

LINDA MARTIN, Rainbow, California, ZDA

lindamartin@integrity.com

Scot in Linda imata poročenega otroka, Jamesa. On in njegova žena Kendra imata sina Hunterja (15 mesecev). Scott in Linda sta v postopku posvojitve hčerke Selah Amanda (5 mesecev) katero sta lahko v svoj dom pripeljala pri starosti 7 dni.

Sedeti spredaj

Presenečena sem, da nihče ni omenil skrivnosti kako obdržati otroke da se v cerkvi primerno obnašajo. Ko sem vzgajala otroke sem spoznala, da je to velik blagoslov. Sedeti na prvih sedežih, takoj pod očesom pridigarja, kjer je maziljenje močnejše, jim je pomagalo da so se bolje obnašali.

Mnogo staršev s svojimi otroci sedi v zadnjem delu cerkve, misleč da jih bo lažje nadzirati. Kakorkoli, zadnji del cerkve je najslabši kraj. Tam je mnogo motenj, ki otroke mnogo lažje odpeljejo na stranski tir. Lahko tudi vidijo kaj počno drugi pred njimi kar jih zopet moti.

Mogoče se sliši malce strašljivo, toda poskusite. Prepričana sem da boste osupli nad razliko.

NANCY CAMPBELL, Primm Springs, Tennessee, ZDA

Nenaden gost

Udobno nameščen v tihem kotičku,
skrit pred bližnjimi pogledi,
se ljubezen razveseljuje semena, ki je postalo življenje-
in drobcene ročice se bodo sedaj veselile,
ker je Bog poslal majhen glas
da slavi Njegovo ime in greje naše gnezdo.
Dojenček dobrodošel! Mi smo blagoslovljeni!

ELISABETH SNELL

Ta pesem napisana na razglednico je bila poslana njenemu možu, da mu napove prihod novega dojenčka!

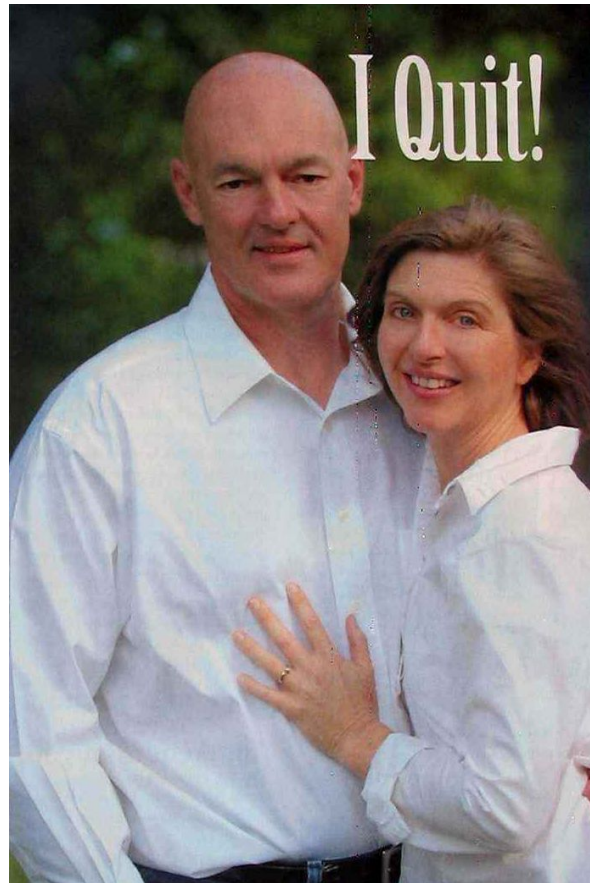
Odnehala sem!

Odnehala sem! Preveč sem utrujena za nadaljevanje. Sploh ni vredno da se še naprej trudim. Zagotovo nihče ne more prenesti tolikšnega pritiska. Vse to je bilo preveč. Eden od mojih otrok je odklonil najino avtoriteto in moj zakon se je opotekal. Z možem sva si bila smrtna sovražnika. Komaj sva v isti sobi zdržala pet minut brez kakega prepira. Poleg tega se je moje zdravje hitro kvarilo.

Tako sem nekega dne odnehala. V enem samem obupnem dejanju sem vse skupaj zbrala v namišljen kup in poslala na Božji oltar. Mojo pravico biti slišana, moje želje, moje sanje, moje hobije, upanje za služenje in prijatelje. Potem sem gledala, kako je pogorelo. „Žene, podrejene svojim možem,“ sem jemala najbolj dobesedno – da se odrečem 'telesu, duši in duhu'.

Potem sem se obrnila in odkorakala. Bila sem prepričana, da sem samo sebe obsodila na boleče življenje osamljenosti in suženjstva. Vendar sem zaprla vrata svojega doma in pričela živeti zunaj, po veri, kot ženska v [Pregovorih 31](#), popoprana z vedenjem iz [Prvega pisma Korinčanom 13](#). Sovražnik je vpil: „Ti si prevarantka, lažnivka“. „Ne,“ sem odgovarjala: „To je otroška vera. Vidi česar ni tukaj in verjame temu, kar se ne more zgoditi. Vera hodi po en korak naenkrat po ozki in zahrbtni poti, sledeč svetilki na Njegovih nogah.“

Nekaj presenetljivega se je pričelo dogajati. Kaj je bilo to kar se je pojavljalo iz

ruševin moje upornosti? Njegova lepota in nagla rast sta me presenetila. Skoraj istočasno je pričel prinašati sad. Prvo je bilo notranje zadovoljstvo. Kmalu je sledil še mir. Potem je prišlo še več, dokler nisem bila preveč preplavljena da bi govorila. Še naprej se je krepila in vsak dan prinašala še bolj obilne sadove – celo sedaj okoli tri leta kasneje.

Božje poti so visoko nad našimi potmi. V borbi obdržati svoje življenje, sem ga izgubila, toda ko sem se mu odrekla, sem pridobila veliko več. Moje slabšanje zdravja je bilo obnovljeno in moj zakon ozdravljen. Moje žalovanje se je spremenilo v smejanje. Moj življenjski partner je postal moj zaupnik, moj največji vodja, moj partner v služenju, moj zaščitnik, moj ljubimec in moj najtesnejši prijatelj. V moje največje zadoščenje sem opazovala svojega moža kako je prevzel aktivno vlogo voditelja doma. Ko naju je mladi mož prosil za roko najine najstarejše hčerke, je odigral pomembno vlogo v usmerjanju njenega neomadeževanega razmerja. Njun prvi poljub na oltarju je bil dokaz, da Božje poroke ne prinašajo dobrega sadu samo zakoncema, temveč tudi vsem prihajajočim generacijam.

ANGELA DECOTEAU, St. Amant, Louisiana, ZDA

calmdec@cox.net

Claytonovi in Angelini otroci so Dean – poročen z Emily; imata dva otroka, Setha (5) in Allison (2) ter Lelo (poročena z Michaelom White) in Megan (18).

„Bolje se je ugrizniti v jezik...

kot mu dovoliti, da ugrizne nekoga drugega!“

Ohranjanje veselja v vašem življenju

Po praznovanju najine šeste obletnice poroke se imava v nekaterih pogledih z možem še vedno za 'mladoporočenca'. Priznam, da se po okoli šestih letih zakona (in dveh otrocih ter dojenčkom na poti) počutim, da sem se nekaj stvari naučila katere kot v zvezde zagledana nevesta nisem poznala. Toda če se primerjam z 'veteranskimi' pari ki jih poznam in spoštujem, s štiridesetimi, petdesetimi ali več leti zakona za njimi, spoznavam, da se moram naučiti še VELIKO več!

Imeti se za nekakšno novoporočenko in opazovati zardevanje nove nespametne ljubezni na nevestinem obrazu mi nekaj stori. Kot prvo me pripravi do nasmeha, ko se spominjam vseh upov, sanj in pričakovanj, ki obdajajo razkrivanje poročene ljubezni. Prav tako se sprašujem... Kaj ta nova žena ve o odnosu do in spoštovanju njenega moža? Ji je kdo povedal, da lahko njegovega duha zapre s svojimi besedami?

Novoporočenci tako pogosto odletijo v blaženost poročene ljubezni z zelo neznatnimi predstavami o resničnosti, ki jih čakajo na drugi strani medenih tednov. Razen če pari niso bili blagoslovljeni z bogaboječim treningom in učenjem, lahko postanejo osupli in razočarani, ko pričnejo prepri trkati na luknje v njihovih gradovih iz zraku.

Na žalost mnogo deklet odrašča s praznimi obljubami o poroki in romantiki. Vse je le o čudovitih princesah in postavnih princih, pravljичni ljubezni in potem o srečnem življenju do konca dni. Medtem ko se v pripovedi lahko to dobro sliši, ali da v kinu deklet z veseljem vzdihuje, to ustvarja majave temelje zakonu – poroki z resničnim moškim z resničnimi napakami in resničnimi potrebami.

Kot mnogo mladih deklet, sem to odkrila na težji način. Da zakon sploh ni podoben puhastim zgodbam s katerimi smo med branjem in fantaziranjem odraščali. Četudi nisem bila vzgojena s televizijo in mi ni bilo dovoljeno gledati 'slabih' filmov, ter so bili zelo previdni glede knjig katere sem med odraščanjem brala, sem v zakon še vedno prinesla nekaj nerealnih pričakovanj. Zakon je nekaj česar ne moreš 'resnično' spoznati dokler ga ne doživiš; to je proces ki raste, ko dva človeka spojita svoja življenja, sanje in svoje prejšnje okolje v novo družinsko celico. Toda obstaja nekaj stvari, katere sva se spotoma naučila:

1. Vaš mož je neizmerno drugačen od tebe!

To se lahko sliši kot nespametno... seveda je drugačen! Toda nekako se drugačnost ne izlije v naše glave, kadar pride do odnosov z vašim možem, pogovora z vašim možem, pričakovanj od vašega moža. Nasprotno temu kar večina mladih žena z vstopom v zakon verjame (z menoj vred), vaš mož resnično ne ve čemu jokate ko ste jezni, ne razume zakaj se mučite z vprašanjem kateri par čevljev obuti za v cerkev in prav tako ne bo mogel sočustvovati in se do vas obnašati kot ena vaših prijateljic. On je moški. Trden, črno-bel, takoj preide k stvari, moški brez čustvovanja. Z 'brez čustvovanja' ne mislim, da je mož brez čustev; samo da s svojimi čustvi ni tako povezan kot ste vi.

Ženske vidimo svet skozi mavrico pogledov tisočih senc in barv.. moški vidi črno-belo. Ali stvar je, ali je ni. Ne razčlenjuje kako o tem čuti. On pozna samo dejstva. Na primer kadar vam prijateljica pove da je bolna, ve preprosto ne vzamete dejstva 'moja prijateljica je bolna', temveč z njo tudi sočustvujete. Mogoče rečete nekaj podobnega kot: „Uboga stvarca! Kako boš danes postorila vsa hišna opravila?“ Nemudoma se povežemo z njenimi čustvenimi potrebami, ker so verjetno zelo podobne našim lastnim.

Sedaj si predstavljajte, da prijatelj vašemu možu pove da je bil bolan (kar je sicer malo verjetno, toda zamislite si!) Vaš mož bo najbrž reagiral nekako takole: „Aha. Torej kdo je prejšnji teden zmagal na nogometni tekmi?“ Moški se ne zapletajo v zaupne zadeve svojih prijateljev kot se ženske. Zato pogosto govorijo o vremenu, športu, ceni živine, službi ali ostalih 'varnih' stvari skupnega interesa. Ko mož poskuša vzpostaviti stik s svojo ženo, močno čustvenim in zelo intimnim bitjem, je

podobno učenju govora v tujem jeziku. Če se par ni naučil spoznavati in upoštevati njunih od Boga danih razlik, se lahko stvari hitro stopnjujejo v navzdol spuščajočo spiralo.

2. Vaš jezik lahko postane vaš največji sovražnik.

Žene so večinoma nadarjene govornice. Celo tiha žena lahko pogosto v besedi premaga svojega moža, še posebno kadar pride do izražanja njenih misli ali njenih potreb. Videti je, da so naši jeziki povezani z vsakim delčkom naše biti. Natančno lahko izrazimo kaj imamo v naših mislih, kako se naše telo počuti ali kako boleče so bile besede od nekoga. Študije nam govorijo, da ženske hkrati uporabljamo levo in desno možgansko hemisfero: zlahka gremo naprej in nazaj med dejstvi in občutki. Moški pretežno uporabljajo levo možgansko poloblo; so dejanski.

Ženske očitno spregovorijo dnevno okoli 50.000 besed, medtem ko moški spregovori samo polovico te količine! Če ste še posebno zgovorna ženska ali nagnjena k izražanju svojih mnenj, MORATE biti posebej previdna kako se z besedami obračate do svojega moža.

Vaše 'izražanje vaših misli' ob razočaranju, četudi čutite da imate za to dober razlog, bo zvenelo kot besedni napad nanj kot osebo. Nikoli, NIKOLI ne recite stvari kot so: „To vedno tako narediš.“ ali „Nikoli si ne zapomniš tega ali onega.“ Vaš mož sliši: „Ne ustrezaš mi. Nepomemben si. Ne spoštujem te.“ Medtem ko čutiš, da se z zadnjimi močmi trudiš pogovarjati in povezati se s svojim možem, se on čuti ranljivega, ne spoštovanega in se bo od vas čustveno odmaknil.

Zmaga preprostega dokaza bo mogoče imela popolnoma nasproten učinek od tega kar ste želeli. Vašega moža bo potisnilo stran od vas. Če boste po pol leta ali po letu zakona spoznale, da vaš mož ni tako pozoren kot je bil nekoč, da svoje misli ali potrebe ne deli več tako pogosto z vami, se ustavite in razmislite o načinu obračanja nanj z besedami. Zelo možno je, da ste s svojimi besedami zaprle njegovega duha. Samo veljava vašega moža je mnogo bolj ranljiva, kot si mogoče lahko mislite, in ker v besedah najbrž ni tako zelo močan kot ste ve, vam ne bo povedal ali ste ga prizadele. To boste spoznale na težji način, ko se bo že oddaljil.

3. Zgradite vaše novo družinsko jedro.

Pomembno je, da z vašim možem ustvarite svoje lastno družinsko jedro še v prvih letih zakona. 'Odrežite stvari' iz vašega otroštva. Videla sem mlade žene kako so naredile napako, ko so ob vsaki majhni težavi stekle domov k svoji materi. Mož se počuti kot drugorazreden opazovalec in si verjetno želi, da bi njegova žena odrasla! Ne govorim o tem, da si po poroki ne bodite blizu s svojo materjo; prepričani bodite da ste najprej žena in šele potem hčerka.

Boleče je pustiti da hčerka odide. Prijazno, toda čvrsto stojte na vaših tleh. Poroka zahteva da otroštvo in njegovo odvisnost pustite za seboj, ter postanete ženska.

Če ste novo poročena in živite blizu svojim staršem, še posebej pazite, da bo vaš mož vedel, da ste NJEGOVA ŽENA in ne mamičin otrok. Preprosto rečeno ne pričakujte, da boste vi in vaš mož vsak večer večerjali z vašimi starši. Zanj kuhajte doma. O stvareh se najprej pogovorite s svojim možem. Vprašajte ga kje želi v nedeljo kositi ali kaj si želi za vikend početi. Ne pričakovati, da bo postal podaljšek vaše družine. On je vaš mož in ne brat ali sestra. Sedaj sta par, vsak s svojimi lastnostmi. Ne tecite domov k mami ali da jo po telefonu kličete vsakokrat ko vaš ljubi naredi nekaj 'narobe'. To je neumno in bo spodkopalo vaš zakon. Zakon zahteva zrelost in medsebojno spoštovanje. Ljubite in spoštujte vašo in njegovo družino, toda bodite gotovi, da vaša prva zvestoba počiva pri vašem možu.

4. Ne primerjajte svojega moža s svojim očetom

Preobrazba vdanosti iz mlade očetove deklice njenemu novemu možu je lahko včasih precej zmedena, še posebno če sta si bila z očetom blizu, tako kot bi si morala biti. Za polni prenos vdanosti drugemu moškemu sta potrebna čas in zrelost, četudi ste noro zaljubljena vanj. Resnica je ta, da je bil vaš oče verjetno celo življenje stanoviten moški. Večinoma je sposoben, zanesljiv in ima vedno zadnjo besedo. Sedaj se nenadoma znajdete pod avtoriteto moškega, ki je vaš partner. Je neizkušen, včasih negotov sam vase (četudi tega ne prizna) in lahko stori celo nekaj odločitev za katere menite da so malce smešne. Ta princ vaših sanj, ki vam je storil da ste se počutila odlično, vas nenadoma zapusti z občutkom negotovosti in najdete se kako samo sebe sprašujete (v glavnem zaradi vaše nezmožnosti): „Ali bi moj oče to storil tako?“

Svojega moža NE primerjajte s svojim očetom. To sta dve različni osebnosti, različnih moči in različnih slabosti. Vaš mož mogoče nima modrosti ali izkušenj katere ima vaš oče, toda on je vaš novi od Boga dani voditelj. Verjemite vanj. Vedno mu stojte ob strani. Če čuti da resnično verjamete vanj, se bo dvignil da zadosti vašim pričakovanjem in njegovi novi vlogi hranitelja in zaščitnika vašega doma.

KRISTY HOWARD, Cisco, Texas, ZDA

jandkhoward@sbcglobal.net

Jeremy-jevo in Kristy-jino družino sestavljajo Amy, Emily in Keith (ki se bo družini pridružil maja 2008)

Mogočno starševstvo

Kaj je skrivnost?

Nemara največja slabost našega starševstva je pomanjkanje naše molitve. To je naše najmogočnejše orožje! Bog čaka na naše molitve. Ko mi molimo, On ukrepa. Ko mi molimo, nam On daje odgovore in nam kaže svojo silno desnico. [E.M. Bounds](#) piše: „Gorje generacijam sinov, ki najdejo svoje lastne kadihnice prazne bogatih dišav molitev, katerih očetje so bili preveč zaposleni ali preveč neverni, da bi molili in ki imajo neizrekljivo tveganje in neizrečene posledice za njihovo dediščino! Resnično, tisti, katerim so očetje in matere zapustili bogato zapuščino molitev, so zelo srečni.“

Vsak otrok si zasluži starše, ki molijo zanj. Če mi ne molimo zanje, kdo bo? Nekateri otroci so blagoslovljeni s starimi starši in prastarimi starši, ki zanje molijo, toda starši ne smejo zatajiti te odgovornosti.

Rada imam opis duhovništva in skrinje zaveze v divjini in kako se danes to nanaša na nas. Pri snovanju oblek velikih duhovnikov je bil Bog izjemno podroben. Narejene naj bi bile za veličastvo in lepoto. Bog je želel, da kadar njegovi služabniki pridejo v Njegovo prisotnost, da so oblečeni v oblačila čudovitih, svetlih barv.

Med mnogimi drugimi sta dva zanimiva pogleda na oblačila velikih duhovnikov. Eden je efód, ki je bil vešče izvezen z zlatimi nitmi in modro, vijolično ter škrlatno prejo. Povezan je bil z dvema ramenskima deloma na katerih sta bila pričvrščena dva oniksova kamna. Bog jim je rekel naj vgravirajo v kamna imena Izraelovih otrok, šest imen na enega in šest na drugega. [Eksodus \(Druga Mojzesova knjiga\) 28,12](#) pravi: „*Pripni oba kamna na obramna dela efóda kot kamna spomina na Izraelove sinove! Aron naj nosi njihova imena pred Gospodom na obeh ramah v spomin.*“

V Gospodovi prisotnosti naj bi na duhovnikovih ramah nosili imena Izraelovih rodov. Na ramenih namreč nosimo tovore in bremena. Na isti način tudi oče (duhovnik doma), skupaj z materjo nosi breme njunih otrok na njunih ramah v molitvi.

Toda to ni vse. Veliki duhovnik je moral nositi prsni oklep, ki je bil narejen iz istih čudovitih materialov kot efód. Na prsnem oklepu so bili pritrjeni štirje nizi dragocenih kamnov, vsak od njih vdolan v zlato. Bog jim je rekel naj v vsak kamen vgravirajo ime enega izmed Izraelovih rodov. [Eksodus \(Druga Mojzesova knjiga\) 28,29](#) pravi: „*Tako naj Aron nosi imena Izraelovih sinov na naprsniku razsodbe na svojem srcu, kadar gre v svetišče, v trajen spomin pred Gospodom.*“

Imena otrok moramo nositi ne samo na naših ramenih, temveč tudi na naših srcih. To je naš privilegij in naša odgovornost, da vsak dan molimo zanje in nosimo

njihova imena na naših srcih v Gospodovo prisotnost.

To je bila Bogu tako visoka prioriteta, da jo je naredil zelo otipljivo in zanje praktično. Ni samo rekel: „Hočem da Aaron moli za Izraelove rodove kadar pride v Mojo prisotnost.“ Namesto tega je zagotovil, da so bili vgravirani na dragocene kamne, blizu Aaronovemu srcu in bodo tako v večni spomin pred Njim. Vem, da so imena vaših otrok na vašem srcu, toda mogoče boste želeli napisati, vgravirati ali narediti nekaj otipljivega kar boste lahko vzeli s seboj v Gospodovo prisotnost, kadar boste zanje vsak dan molili. Ali pa tako, kot rada sama naredim, da medtem ko molite za vaše otroke položite roko na svoje srce...

Kako molite za svoje otroke? Jaz sem vedno molila da najinim otrokom Bog da mehka srca, da bi slišali Njegov glas in bili voljni v Njegovih rokah. Za najine otroke in vnuke dnevno moliva, da bodo sovražili zlo in ljubili pravičnost. Moliva, da bodo iskali Boga z vsem svojim srcem. Moliva, da jim Bog da bogaboječe može in žene, ki jim bodo pristni in zvesti celo njuno življenje, ki bodo ljubili in sprejemali otroke, ki si bodo prav tako osnovali bogaboječe domove in družine. Moliva naj Bog nanje izlije Svojega Svetega Duha kot je obljubil v knjigi preroka [Izaija 44,3-4](#): „Razlil bom svojega Duha na tvoj zarod in svoj blagoslov na tvoje potomce. Rasli bodo kakor sredi trave, kakor vrbe ob potokih vodá.“

Midva moliva, da se njihov celoten duh, duša in telo ohrani neomadeževan in brezhiben pred Gospodom in seveda, da bi bili obvarovani pred nesrečo, poškodbo in nevarnostjo.

Ne samo da midva za najine otroke in vnuke vsakodnevno moliva, temveč moliva tudi za vse bodoče otroke in njihove potomce. Midva moliva da bodo potomci, ki bodo sledili, nadaljevali hojo v strahu Gospodovem in vplivali na ta svet za Boga.

Ko je Bog dal zapovedi ali obljube Svojemu ljudstvu, jih je On dal prav tako tudi za potomce ki bodo prišli. Na mestu štirih verzov v [Genezi \(Prva Mojzesova knjiga\) 17,7-10](#) Bog petkrat ponavlja: „teboj ter tvojimi potomci za teboj...“ Moževa prababica je rada molila. Ne samo da je molila za družino in za tiste ki v tem življenju potrebujejo molitev, temveč je nenehno molila za bodoče rodove. Verjameva, da je še danes, šest rodov kasneje nad družino Božji blagoslov zaradi njenih molitev.

Nedavno sem brala v [Evangeliju po Janezu 17](#) Jezusovo molitev za Njegove učence in vse ki bodo Vanj verjeli skozi stoletja. Kot jaz čutim breme Jezusovega srca za Njegove učence, čutim da bi to moralo biti prav tako breme mojega srca za moje otroke. Mogoče boste to dodali k molitvam za vaše otroke.

NAJVEČJA SKRIVNOST

Rokuj z molitvijo

1. Da bodo poznali Boga.

„Da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal,“ verz iz [Evangelija po Janezu 17,3](#). To je največje breme mojega srca – da moji otroci in moji vnuki ne bodo samo vedeli o Bogu, temveč da bodo **spoznali Njega osebno** in doživijo Njegovo moč in prisotnost v svojih življenjih. To naj bi bila molitev številka 1. Pred nekaj časa sem najinih šest poročenih otrok vprašala naj mi prosim ponovno povedo kdaj so prvič srečali Jezusa. Večina otrok je bila starih manj kot pet let in so že doživeli življenje-spreminjajoče srečanje z Bogom.

Naj z vami delim Evangelinino izkušnjo: „Bog me je odrešil pri starosti štirih let. Celo danes je to najbolj živa in močna izkušnja mojega življenja. Ležala sem v postelji. Še vedno se spominjam oranžnega posteljnega pregrinjala. Moja mama je prišla v sobo in rekla: „Stephen je pravkar prosil Jezusa da pride v njegovo življenje. Bi tudi ti rada?“ Ta trenutek se je svet ustavil in pričele so se borbe med močmi teme in nebes. Moje celotno telo se je treslo. Z vsem svojim srcem sem hotela prositi Jezusa da pride v moje življenje, toda vlečenje satana je bilo tako močno. „Ne, ne, ne...“ je satanov glas pritegnil moje srce. Boj je bil silen.

Končno sem rekla: „Da,“ z vsem svojim srcem. Sledila sem materi v molitvi proseč Jezusa da pride v moje življenje. Ta trenutek sem spoznala Boga. Izkusila sem resničnost Boga. Prišel je v moje življenje in me napolnil. Odprl je moj um Zanj. Za vse življenje sem bila odrešena – nobenega obračanja nazaj! Od takrat sem spoznala Njegovo močno prisotnost v svojem življenju. Nemudoma sem začutila mir. Nemudoma, nisem se bala velike sove zunaj moje sobe – ali česarkoli. Od tega dne naprej me nikoli ni bilo strah.“ In to se kot njeno pričevanje nadaljuje do danes, ko je stara 43 let.

Rocklyn je bil prav tako star štiri leta. Rekel je: „Potem ko nam je mami v kuhinji prebrala zgodbo o [Nikodemu](#), sem jo vprašal ali se tudi jaz lahko ponovno rodim. Na to izkušnjo gledam nazaj kot na začetek mojega zavestnega odnosa z Jezusom Kristusom. Ta izkušnja se je razvnela v moje življenje. Mnogo kristjanov ki so bili odrešeni kot odrasli, vidijo del svojega življenja iz materialnega vidika in imajo sedaj krščanski pogled. Spoznal sem, da v mojem življenju rast in učenje z Jezusom vpliva na moje razumevanje vsega v življenju iz Božje perspektive. Videl sem ter se vsega naučil iz Svetopisemskega vidika. To je oblikovalo moje življenje.“

2. Da bodo imeli radost.

„Da bodo imeli moje veselje v sebi dopolnjeno.“ [Evangelij po Janezu 17,13](#). Jezus je vedel da bodo njegovi apostoli in verniki tekom let trpeli veliko preganjanj in preizkušenj, toda še vedno je molil da bodo imeli radost. Ne radost ker bi stvari dobro potekale, temveč radost ki gre onstran okoliščin – Njegovo radost v naših srcih, ker On je radost in On prebiva v nas. Naši otroci potrebujejo našo molitev in tudi učenje da radost ni odvisna od okoliščin, temveč dovoliti Kristusu da živi Njegovo življenje radosti skozi nas. [Prvo pismo Tesaloničanom 1,6](#) (KJV) nam

govori da gresta „užaloščenje in radost“ z roko v roki.

3. Da bodo obvarovani pred zlom.

„Jih obvaruješ hudega.“ [Evangelij po Janezu 17,15-16](#). Kakšna pomembna molitev. Naših otrok ne moremo skriti pred hudim s tem da jih skrijemo pred svetom. Tudi da jih odpeljemo iz mesta na podeželje mogoče ne bo delovalo. Najine otroke sva vzgojila na Zlati Obali Avstralije v domu s pogledom na igralnico (Casino)!

To me je peljalo v molitev! Največja zmaga v našem starševstvu je, da naši otroci lahko živijo v tem svetu, toda ne pridejo v stik z duhom tega sveta, da lahko živijo v tem svetu, toda niso posrkani vanj z njegovo hudobijo. Mi moramo biti oddvojeni od tega sveta, toda naša oddvojitev ni izoliranje nas in naših otrok od tega sveta. Naša ločitev je moč in prisotnost Boga nad našimi življenji. Preberite [Eksodus \(2 Mojzes\) 33,14-15](#) in [Drugo pismo Korinčanom 6,17-18](#).

4. Da bodo posvečeni.

„Da bi bili tudi oni posvečeni v resnici.“ [Evangelij po Janezu 17,19](#). Molimo da bodo naši otroci posvečeni (ločeni in postali sveti) po moči resnice, Božje besede. Učimo jih, da je Božja beseda živa in aktivna in nam govori osebno. Molite da bodo imeli ljubezen in strast za Božjo besedo in da jih bo ta vodila v svetost.

5. Da bi bili eno.

„Da bi bili popolnoma združeni v eno.“ [Evangelij po Janezu 17,21-23](#) (CHR). Bog želi v Kristusovem telesu edinost, toda nikoli je ne bomo imeli, dokler edinosti ne bomo imeli doma. Najprej v zakonu. Bog je načrtoval moža in ženo da bi bila eno. Ne dva, temveč eno! Kadar smo enotni in naši otroci vidijo da smo enotni, brezkompromisni ali biti zmožni prenehati z igro enega proti drugemu, bodo občutili varnost in videli božjo resnico o edinosti. Kadar je edinost v zakonu, je lahko edinost v družini in edinost v cerkvi.

6. Da bodo gledali veličastvo Gospodovo.

„Da bodo gledali moje veličastvo, ki si mi ga dal.“ [Evangelij po Janezu 17,24](#). Kristusovo veličastvo je razodetje in manifestacija vsega kar On je! Mi imamo potrebo po molitvi, da bodo naši otroci videli Kristusa kakršen On resnično je, namesto svojega lastnega tolmačenja. To je skušnjava privedi Kristusa dol na naš ljudski nivo, toda Njegove misli so visoko nad našimi mislimi in Njegove poti so visoko nad našimi potmi (op. prev: [Izaija 55,9](#)). Še ena molitev katero pogosto molim za najine otroke je, da bodo imeli „*modrosti in razodetja, v spoznanju njega, in razsvetljene oči srca, da bi vedeli, v kakšno upanje vas je poklical...*“ ([Pismo Efežanom 1,17-18](#)). To ni religija, temveč razodetje, ki bo vaše otroke obvarovalo

pred prevarami! Čudovita stvar je, da ko mi gledamo Njega, se bomo tudi spreminjali iz slave v slavo v Njegovo podobo. Kakšno močno molitev molimo za naše otroke. ([Drugo pismo Korinčanom 3,18](#)).

7. Da bodo izkusili Božjo ljubezen.

„Da bo ljubezen, s katero si me ljubil, v njih in bom jaz v njih.“ verz iz Evangelija po Janezu [17,26](#). Ta ljubezen je agape ljubezen, nadnaravna ljubezen, ki neprenehoma ljubi navkljub zavrnitvi in sovraštvu. Bog ljubi. On živi po ljubezni. On vlada po ljubezni. Toda nam je tudi zapovedano „*ohranite se v Božji ljubezni*“ (Judovo pismo [1,21](#)). Molimo da se bodo naši otroci ohranili v blagoslovu Njegove ljubezni in ne bodo izvabljeni iz zaščite Njegove ljubezni v greh iz katerega so prišli.

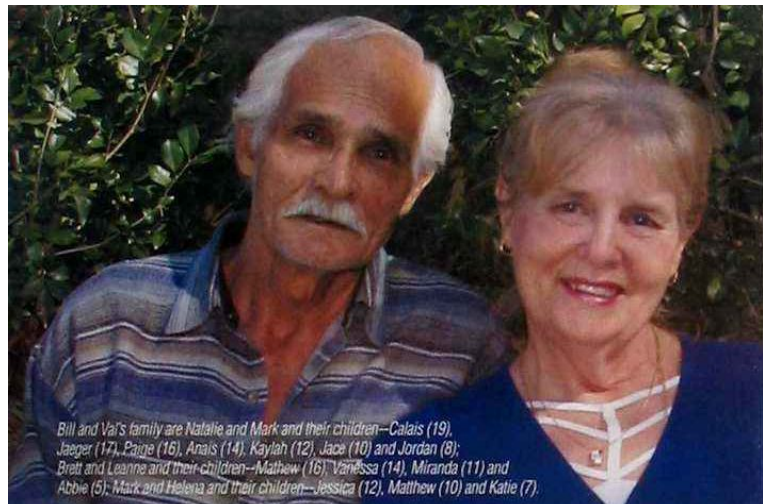
8. Da bodo opremljeni in pripravljene soočiti se z bitko življenja in razglasiti Božjo slavo svetu.

„Kakor si mene poslal na svet, sem tudi jaz njih poslal v svet.“ [Evangelij po Janezu 17,18](#). Namen vzgajanja naših otrok je, da jih pripravimo za Božje namene zanje v tem življenju. Bog hoče, da se Njegovo odrešenje, ljubezen, radost in mir razkrije v njih, kamorkoli bodo šli ali karkoli bodo počeli. Naših otrok ne vzgajamo za mirovanje, temveč za razodetje Boga v njihovih življenjih. Oni so puščice katere dnevno ostrimo in loščimo in jih tako pripravljamo na dan, ko jih bomo poslali naprej da dosežejo cilj za Boga. Dnevno molimo do tega konca.

NANCY CAMPBELL

Česa primanjkuje v vašem zakonu?

Slika: Billova in Valijina družina so Nataša in Mark ter njuni otroci – Calais (19), Jaeger (17), Paige (16), Anais (14), Kaylah (12), Jace (10) in Jordan (8); Brett in Leanne ter njuni otroci – Mathew (16), Vanessa (14), Miranda (11) in Abbie (5); Mark in Helena in njuni otroci – Jessica (12), Matthew (10) in Katie (7).

Bill and Val's family are Natalie and Mark and their children—Calais (19), Jaeger (17), Paige (16), Anais (14), Kaylah (12), Jace (10) and Jordan (8); Brett and Leanne and their children—Mathew (16), Vanessa (14), Miranda (11) and Abbie (5); Mark and Helena and their children—Jessica (12), Matthew (10) and Katie (7).

Že nekaj časa na *Above Rubies* kampih po Avstraliji govorim o sedmih stebrih modrosti. [Pregovori 9,1](#) pravijo: „Modrost si je naredila hišo, izklesala si je sedem stebrov.“ Pisma teh stebrov ne navajajo. Kakorkoli, Bog je na moje srce položil sedem stebrov, ki lahko pomagajo graditi in ojačati naše zakone. Ti so:

1. Ljubite svojega moža.
2. Pokoravajte se svojemu možu.
3. S svojim možem se prisrčno povežite.
4. Za vašega moža se okrasite kot nevesta.
5. Družino gradite skupaj s svojim možem.
6. Ugajajte svojemu možu.
7. Spoštuje svojega moža.

Služila sem in govorila o prvih šestih stebrih in se pripravljala na sedmega. Kakorkoli, nisem bila prepričana če ta steber resnično razumem, kaj šele učim o njem. Pogledala sem grško besedo v Novi zavezi in ugotovila da pomeni 'spoštovati.' Nekaj dni kasneje je poklicala gospa, da spremeni njen naslov in med pogovorom je omenila knjigo Dr. Emerson Eggerichs z naslovom Ljubezen in spoštovanje ([Love and Respect](#)) Zapisala sem si naslov na košček papirja, ga nalepila na predalnik in nanj takoj pozabila.

Ne dolgo zatem sva se z Billom malce sporekla, lahko ste prepričani da nič pomembnega, toda oba sva bila drug nad drugim razočarana.

„Toda Bill, jaz vem da te imam rada,“ sem zaključila moj primer.

„Da, Val, vem da me imaš rada,“ je Bill odgovoril.

„In veš da storim vse kar lahko, da sem ti podložna.“

„Da, Val, jaz vem da si podložna,“ je on potrdil.

„Ti tudi veš, da odpuščam,“ sem nadaljevala.

„Da, Val, vem da odpuščaš,“ je potrpežljivo odgovoril.

„Dobro potem, kaj to ni dovolj? Kaj drugega še želiš od mene?“ sem želela vedeti.

„Ne vem, Val, toda to ni dovolj,“ je Bill tiho odgovoril.

„Torej mi praviš, da ljubezen, podložnost in odpuščanje niso dovolj?“ sem želela vedeti.

„Da, Val, prav to ti govorim.“

„In ne moreš povedati kaj to 'nekaj' je?“

„Ne, Val, ne morem ti povedati, samo vem da hočem to imeti.“

Besna sem odkorakala. „Kaj še želi od mene?“ sem sama pri sebi mrmrala.

„Nimam kaj več dati.“ V svojem razočaranju sem čutila, da bi bila večina moških hvaležna za te tri prvine v svojih zakonih, toda moj mož ni bil. Ne, on hoče VEČ. Jokala sem k Bogu po pomoč in se počutila da je to tako nepravilno.

Približeval se je naslednji *Above Rubies* kamp in še vedno sem bila nepripravljena. Premetavanje po predalčniku me je pripeljalo do imena knjige, za katero mi je gospa povedala. Na misel mi je prišlo, da je to mogoče dobra knjiga, ki bi mi končno pomagala pričeti. Na internetu sem preverila, naročila in na moje presenečenje je knjiga prispela v dveh ali treh dneh. Pustila sem vse, se usedla in brala. V prvem poglavju sem spoznala manjkajočo sestavino najinega zakona. Bilo je spoštovanje. Tistega dne, ko sva bila drug nad drugim razočarana sem Billu očitno odgovorila na nespoštljiv način.

Odločila sem se, da teorijo razloženo v knjigi preizkusim. Približevala sem se Billu, ki je delal zunaj v lopi in sem mu s skrbjo povedala kako ga resnično spoštujem na določenih področjih. Prav pred mojimi očmi se je njegovo celotno obnašanje omehčalo. Nasmehnil se je.

Mislila sem si, saj ne more biti tako preprosto. Pustila sem ga za nekaj ur in ponovno poskusila. Dve uri kasneje sem Billu povedala kako ga spoštujem na še drugih vidikih njegove osebnosti. Ponovno je bilo videti da je zrasel v postavi. Ugotovila sem, da sem pridobila njegovo srce. Bil je kot plastelin v mojih rokah.

Spoštovanje je to, po čemer mož hrepeni, četudi mogoče ne bo zmožen pokazati s prstom na 'spoštovanje.' Pravzaprav bi morala to postaviti kot prvi steber. Graditev tega stebra v vašem zakonu olajša gradnjo drugih stebrov. Seveda to ni magični napoj. Vi morate delati pri gradnji vašega zakona.

VAL STARES, Direktorica *Above Rubies* v Avstraliji
admin@aboverubies.org.au

Zaposlitev malčkov medtem ko izvajate izobraževanje na domu!

En kraj

Izobraževanje na domu izvaja že pet let. Medtem ko je to ena najboljših odločitev kar sva jih kdaj naredila, je hkrati tudi izziv. Spoznala sva, da nama je zelo v pomoč če so vsi otroci v enem prostoru. Najmlajši imajo svojo mizo če žele barvati ali delati svoje 'delo'. Vedo, da morajo v tem prostoru biti tiho. Dovoliva jima, da se na tleh tiho igrajo s posebno škatlo, ki vsebuje njim primerne učne pripomočke.

Če so preveč glasni, morajo oditi in se igrati v svoji sobi ali zraven v kuhinji. Če postane 'eden od tistih dni', potem skušam da starejši otroci delajo kolikor je mogoče samostojno in dodaten čas posvetim najmlajšim.

Vedo, da ko je delo za šolo zaključeno, da se pričnejo zabavne aktivnosti. Vsi se tega veselijo. To je lahko znanstveni poskus - pri katerem vsi pomagajo, ali

sprehod – ponavadi nekaj, kar jim pomaga porabiti njihovo dodatno energijo.

BRENDA SAVERCOOL, Pitkin, Louisiana, ZDA

savercool@camtel.net

Timovi in Brendijini otroci so: Nyoka (11), Kiana (8), Maleki (6) in Levi (4).

Številski vlak

Izmislila sva si zabavno aktivnost, ki najinega štiriletnika zaposli, medtem ko delam z ostalimi otroci. Imenujeva jo 'številski vlak'. Vzela sem tri škatle za čevlje in jih med seboj zvezala in tako naredila njegov 'avtomobilski vlak' in na prvo škatlo pričvrstila dolgo vrvico, ki služi kot ročaj. Izbrala sva drugo mesto v hiši (za nas je dnevna soba) ki služi za 'železniško postajo'. Položila sva veliko majhnih predmetov (frnikole, otroški vojaki, kocke, itd.) na mizico in ti predstavljajo 'potnike'.

Vlak privleče k meni v šolsko sobo, kjer delam z ostalimi otroci in s pisarniškimi sponkami zataknem majhne kartice z napisanimi številkami na vsako škatlo. In odpuha iz sobe na železniško postajo da pobere svoje potnike. Če kartica na prvi škatli pravi '4', vanjo postavi štiri predmete in tako naprej. In odpuha in ču-ču-ha nazaj v šolsko sobo, da preverim in mu dam nove kartice s številkami. Ko so vsi potniki pri meni v šolski sobi je končal. To smo spremenili, da deluje tudi s črkami in barvami. Počuti se, kot da dela z menoj, vendar hodi do železniške postaje in nazaj dovolj pogosto, da lahko hkrati delam s starejšimi otroci.

Kdo ne mara puhanja in ču-ču-janja v njegovem majhnem koščku srca?

LAURA PENTECOST, Fremont, Indiana, ZDA

mamapentecost@msn.com

Ericovi in Laurijini otroci so Logan (10), Cailyn (7), Gabel (4) in Jonah (2).

Spreminjajoče se aktivnosti

Priporočam spreminjanje aktivnosti vsake pol ure, tako da se otroci ne dolgočasijo, četudi včasih ta čas podaljšam.

Eden z enim

Na začetku dneva sem določila poseben čas z mlajšimi otroci. Običajno je to pol ure in s starostjo narašča v dolžini. Med tem časom mogoče beremo, pojemo, barvamo, delamo na treniranju stvari ali mogoče otroci delajo ob meni. Prebijanje časa z njimi jim pomaga, da se počutijo ljubljene in mi daje priložnost da jih treniram.

Čas za odejico!

Medtem ko delam s starejšim otrokom (ali dvema!), se mlajši otroci igrajo z

majhno škatlo igrač. Da se izognem dolgočasju, jim igrače menjam. Zahtevam da otrok ostane na odejici! Včasih za starejše malčke določim 'čas na kavču'. Zahtevam da otrok sedi na kavču in prebira knjige ali se igra s puzzle. Prav tako je zabaven 'čas v sobi'. Prižgem kaseto z glasbo, CD ali trak s posnetkom knjige, medtem ko se otroci igrajo z omejenim številom igrač. Lahko pričnete z desetimi minutami, ter čas povečujete do pol ure. Počasi ga vzljubijo in to uči otroka, da se sam igra in je zadovoljen.

Pomoč ostalim bratom in sestram

Čas za igro ali branje jim dodelim skupaj z ostalimi brati in sestrami. To jim pomaga zgraditi njihovo prijateljstvo in uči starejše služenja mlajšim.

Čas za počitek!

Ne pustite da vam ta odide!

V vašem naročju

Vaše malčke učite, da v vašem naročju ali poleg vas mirno sedijo. Lahko se na koščku papirja učijo mirnega barvanja. Hkrati otroci pišejo ali se mirno igrajo s kockami pri vaših nogah, medtem ko poučujete uro matematike.

HEATHER TULLY, Delaware, Ohio, ZDA

tully_family@yahoo.com

Ericovi in Heatherjini otroci so Patricia (7), Benjamin (6), Matthas (4), Jonathan (2) in Elizabeth (4 mesece).

Vključite malčke

Najboljši način katerega sem našla za zaposlitev marljivih malčkov je, da jih vključim! To pomeni, da morate načrtovati tako za vaše malčke, kot tudi za vaše šolarje. Zabeležite si seznam stvari katere vaši malčki zmorejo na področju skrbi zase. Nikoli ne podcenjujte tega kar lahko malčki naredijo. Če boste nekaj časa porabili za njihovo učenje in treniranje, vas bodo zagotovo presenetili!

V našem domu imamo na hladilniku razpredelnico z majhnimi slikami vsakega opravila katerega želim da ta dan v zelenem vrstnem redu opravijo. Uporabite lahko vaše lastne digitalne fotografije v Wordovem dokumentu ali jih izrežete in prilepite iz revij. Nad vsako sliko je preprost opis, npr. 'Očisti si zobe' in poleg slika majhne deklice, kako si ščetka zobe. Po približno enem tednu učenja mojih otrok po seznamu kaj vse lahko sami storijo, je moja petletna hčerka pomagala mojemu dveletnemu sinu. Medtem lahko dojam svojega dojenčka ali pripravim zajtrk.

Za osebno nego naš seznam vsebuje tudi malenkosti (moj sin se uči malenkosti), oblačenje, obešanje pižam, česanje in zajtrk, ki poteka medtem ko otroke poučujem iz Svetega pisma. Čas za Sveto pismo vsebuje tudi 'himno tedna' in učenje apostolske vere.

Med gospodinjskimi opravili moji otroci posteljejo svoje postelje. Ne, tega ne naredijo popolno, temveč naredijo tako dobro kot zmorejo! Potem lahko izberejo dve opravili izmed štirih na seznamu opravil. Prvo opravilo je dnevno praznjenje koša za smeti iz kopalnice, v koš za smeti v kuhinji, četudi ta ni prazen (okoli robu dajte elastični trak tako da lahko ven padejo samo smeti). Potem sem kupila manjši sesalnik za sesanje drobtin po zajtrku izpod mize, ter za sesanje las iz kopalniških tal. Dvoletniki imajo na splošno radi hrupna opravila kot je ta! Drugi dve opravili sta pospravljanje jedilnega pribora iz pomivalnega stroja in pomoč pri perilu. OSUPLA sem kako mnogo pralnih postopkov zmorejo malčki z neznatnimi navodili!

Sedaj smo pripravljeni na šolo. Šola v našem domu je bolj znana kot 'čas zabave z mamico!' Medtem ko se moj dojenček doji, oba otroka sodelujeta. Pri mizi lahko moj otrok lepi slikice v knjigo, barva, sestavlja puzle, piše na šolsko tablo ali na pisalno-brisalno tablo ali se igra z igračami. Čas za branje vključuje vse. Moje naročje je lahko precej polno, še posebno če je ponovno čas za dojenje!

JENNY HINTON, (druga generacija mame ki šola na domu)

Munford, Tennessee, ZDA

oxontheroof@yahoo.com

Kevinovi in Jennyjini otroci so Katie (5), Owen (2) in Audrey (6 mesecev).

Imeti več malčkov

Spoznala sem, da je najboljši način zaposlitve malčkov, da jih imate več kot enega. Več otrok kot imate, bolj se medsebojno igrajo in drug drugega zabavajo! Običajno imam tri, včasih tudi štiri predšolske otroke. Pri igranju drug drugega spodbujajo, medtem ko ostalih sedem učim.

MICHELLE KAUEHOFEN, New Bothwell, Manitoba, Kanada

ceducate@mts.net

Cam in Michelle imata 10 otrok: Bryson (16), Jacinda (15), Dalton (13), Brielle (10), Logan (9), Havenne (7), Gideon (6), Lilissa (4), Tresa Leigh (2) in Drayden (10 mesecev).

Učim jih biti pri miru

Imam 19 mesečnika, ki povsod brska. In zelo RAD pleza. Medtem ko šolam njegova dva starejša brata me moj malček spravlja ob pamet s tem da teče po hiši in pleza na vrh vsake stvari. Zato sem nekaj popoldnevov preživela z njim ter ga učila, da je ostal na odejici in se tiho igral z igračami. Na eni strani sobe za mizo učim starejša dva, na drugi strani sobe imam odejico na sredini med prostorom za sedenje. Kadar želim večjo pozornost mu rečem naj 'ostane na odejici'. Ker je skupaj z nami v sobi, sliši kako brata govorita in povzema skoraj vse zvoke. V ozadju ju oponaša in tako otroka pripravi k smehu. To samo izboljša učenje!

KAREN ADAMS, Aubrey, Texas, ZDA

karen@dentonfreedomhouse.org

Jeremy in Karen imata otroke: Jared (11), Hudson (6) in Nathan (19 mesecev).

Starejši otroci lahko pomagajo

Sedaj, ko se moji starejši otroci (starosti 11, 9, 8 in 6 let) osredotočajo na dolga deljenja, ulomke, decimalke in odstotke, mojo triletnico ni lahko vključiti v njihovo delo. Sedaj se moji starejši otroci izmenoma igrajo s svojo mlajšo hčerko Faith. To mi daje med uro matematike čas za delo z vsakim posebej, medtem ko bratje in sestre izmenoma hlapčujejo in upam da s služabniškim srcem. Otroci se vesele časa z njo in ona pogosto poskoči s prelepim nasmehom na njenem obrazu k naslednjemu in zažari: „Vrsta je na tebi!“ Z vsako sestro ali bratom dobi svežega soigralca, spremembo osebnosti in nikoli konca idej za igre!

Medtem, ko starejši otroci samostojno delajo, Faith dobi mene! Lahko me spremlja kot privesek pri gospodinjskih opravilih in se tako uči temeljnih veščin o hiši ali igranja s puzzle, barvanja, igranja s plastelinom, medtem ko se vsi skupaj učimo. Ko je bila stara dve leti ni bilo lahko (pravzaprav zelo neučinkovito!), toda potrpljenje in trening sta povrnjena, še posebno kadar skupaj beremo znanstvene ali zgodovinske knjige, ali kadar poslušajo Sveto pismo ali branje naglas.

Verjamem, da je pomembno da ne spregledamo vedenjskih težav malčka, čeprav to pomeni ustavitev ure šolanja na domu. Ne spreglejte tega! Slabo vedenje malčka je zapeljivo spregledati zaradi skrbi za uro učenja na domu, toda na dolgi rok je mnogo bolje ustaviti uro poučevanja in dati prednost treniranju.

REBEKAH HIXON, Altoona, Alabama, ZDA

rebekah@mudministries.com

Eric in Rebeka imata Hannah (11), Benamina (9), Joshua (8), Mary Grace (6) in Faith (3).

Čas za odejo

Medtem ko tri otroke poučujem na domu, se moja dva malčka igrata na manjši odeji s plastično škatlo za čevlje, napolnjeno z majhnimi igračkami. Temu pravim čas za odejo. Moja dva malčka sedita in se do dve uri igrata na odeji. To škatlo hranim samo za 'čas za odejo'. Čas za odejo je moja prenosna otroška stajica. Uporabljam jo v cerkvi. Še celo na obisku pri drugih družinah jo uporabljam. Svojih malčkov ne morem imeti brez nadzora tekajočih vsepovsod po prostoru, medtem ko skušam izobraževati na domu. Zato mi čas za odejo pomaga ohranjati red v svojem domu.

AMPARA CUCUTA, Highland, New York, ZDA

sicknomore@optonline.net

Anthony in Ampara imata Brandon (10), Alina (7), Natalie (5), David (4), Victoria

(2) in Gabriela (1).

Načrtovanje se izplača

Nekaj malega načrtovanja in organiziranja minulo poletje mi je to šolsko leto rešilo moje duševno zdravje. Storila pa sem tole:

Za svojega eno in pol letnika sem kupila šest plastičnih škatel (0,7€ vsaka) ter jih napolnila z mirnimi aktivnostmi. Ko je čas za šolo, gre, izbere škatlo in sedi ter se pri naši jedilni mizi z nami tiho igra, medtem ko poučujem moj otroški vrtec.

Različne škatle vsebujejo:

1. Prazne posodice s pokrovčki (kot za margarino, prazne posode za slanino) in žabe iz plastike. Te ima Hannah najrajši! V posodo da žabe, privije pokrovček in jih potem da ven in da v novo posodo. Ko smo bili konec leta na oddihu je v kuhinjski omari, kjer shranjujem njene posodice, neprestano spraševala za njene žabe.

2. Lesene kocke za sestavljanje.

3. Kartonke (op. prev.: otroške knjige iz tršega papirja).

4. Plastične živali iz živalskega vrta (slon, opice, žirafe itd.).

5. Plastično hrano za igranje in pripadajoče posode za kuhanje.

6. Prazne posodice za mero (1 dcl, 2 dcl, itd) katere lahko med seboj spaja.

Osnovno pravilo je samo ena škatla hkrati in ko pobere njene stvari, konča. Vsaka izmed škatel ne vsebuje več kot 15 do 20 predmetov. Ven potegnem eno škatlo za en predmet (matematiko ali čas za branje) in z njo mora biti ves čas zadovoljna. Nobene prošnje za zamenjavo po petih minutah.

Za Theota, mojega štiriletnika sem našla odlično knjigo imenovano Predšolske aktivnosti avtoric Paula Reetz in Sherri MacLean www.ActivityBags.com. Ta knjiga je življenjski rešitelj. Nudi navodila za izdelavo preprostih in poceni aktivnosti, s katerimi zaposlimo svojega predšolskega otroka, ki se hkrati tudi uči, medtem ko šolam starejše otroke.

Poleti sem naredila 20 aktivnosti. Vsaka aktivnost se hrani v lastni z zadrigo zaprti vrečki v kotu omare naše jedilnice. Ko je čas za učenje, Theo izbere aktivnost na kateri bo delal. Nekaj njegovih najljubših je izrezovanje oblik, ujemanje velikih in malih črk in sortiranje kovancev. Vse potrebščine za posamezno aktivnost so že v vrečki, tako da jih Theo samostojno razpostavi in počisti. Druga velika prednost imeti vse te aktivnosti pripravljene je, da lahko vzamem vrečko in oba moja šest in štiriletnika pripravim da delata na nečem poučnem, medtem ko opravljam

pisarniška opravila. To je mnogo bolje kot pustiti jih da gledajo televizijo. Na vsakega se tako v istem prostoru bolj osredotočim, ne pošiljam mlajših stran da se igrajo med časom za šolo. Namesto tega sedijo za mizo in delajo šolske naloge. Na ta način se uče, da je čas za šolo 'sedeti in tiho delati' in tega časa se vesele.

HILLARY CRANDALL, Denver, Colorado, ZDA

crandallquiver@q.com

Davidovi in Hillaryjini otroci so Theo (6), Hannah (1 ½) in Grace (4 mesece).

Udeležba

Prvo leto poučevanja svoje hčerke Elizabeth na domu me je skrbelo kaj bom počela s svojim zelo aktivnim 2½ letnim sinom. Poskušala sem tako da sem mu med časom za učenje dala na voljo gledanje predšolskih vzgojnih video kaset, toda kmalu sem ugotovila, da želi biti 'velik fant' in s svojo sestro delati 'šolo'. Tako sem zanj pripravila mizo in ga vključila v vsak del našega dne. Kupila in oblikovala sem svoje lastne delovne pole, da ohranim Ethana zaposlenega, medtem ko je Elizabeth delala svojo matematiko in strani za učenje pisanja. Oba sta med časom za učenje in vsemi drugimi temami sodelovala, kot tudi med izleti po polju in drugimi aktivnostmi – in oba sta se mnogo bolj zabavala! Ethan se je tako veliko naučil in se niti ne zaveda da pravzaprav on še ni v šoli!

ALISON BABCOK, Murrieta, Kalifornija, ZDA

babcockfamily4@verizon.net

Randy in Alison imata tri blagoslove: Elizabeth (6), Ethan (4) in Abigail (3 mesece).

Barvanje z vodnimi knjigami

Medtem ko delam z dvema starejšima otrokoma, najini malčki uporabljamo slike 'Barvanje z vodo'. Naenkrat jima dam dve sliki, da ju 'pobarvata' in to je njuno delo izobraževanja na domu. Hranim jih v mapi skupaj z mapami starejših otrok, da se počutijo velike kot so oni. Te knjige 'Barvanje z vodo' so odlične zato, ker zahtevajo samo majhno skledico vode in ščetko – barva je že na strani in ko gre ščetka čeznjo se raztegne. Tako ni nobenega nereda in edina tekočina katero uporabljajo je voda.

CHARLENE WITEK, Des Plaines, Illinois, ZDA

charlenewitek@yahoo.com

Tom in Charlene imata otroke: Eliana (8), Asher (5), Ephraim (3) in Hadassah (8 mesecev).

Najprej mlajši otroci

Pred kratkim sem kupila CD [Susan Bradrick](#) „Štiriindvajset ur je vse kar dobiš.“

Oblikovala je čudovit ovitek na katerem je izpostavila preživljanje časa z mlajšimi otroci, predšolskimi otroci. Namesto da išče nekaj s čimer bi zapolnila njihov čas, ohranja pozornost na bistvenih urah dneva. Več časa lahko šolajočim otrokom posveti takrat ko mlajši spe. Resnično mi je pomagala razumeti, da si ne morem privoščiti zanemarjanja teh minljivih, odločilnih, nežnih let z najmlajšimi.

Sedaj ta način prilagajam v naš dnevni urnik. Dan pričnem z ljubkovanjem štiriletnika, ki z menoj bere, je z menoj v moji sobi medtem ko pospravljam posteljo, ko berem svoje Sveto pismo, molim, itd. Ta čas z mamico resnično obožuje in če ga izpustiva bo rekel 'nisem dobil svojega ljubkovanja'. Prav tako čas z najmlajšimi preživljam tudi medtem ko starejši pospravljajo po zajtrku/prvi šolski uri.

ANN HINES, Willow Springs, Missouri, ZDA

6rubies@gmail.com

Jack in Ann imata Elaine (12), Samantha (11), Sarah (11), Levi (9), Caleb (8), Noah (6), David (4) in novorojenčka. (Štirje otroci so posvojeni).

Zamenjava torb

S skupino na domu poučujočih mamic smo se dobile skupaj zaradi medsebojne izmenjave delovnih torb malčkov. Skupaj nas je deset!

Torbe morajo zadostiti določenim pravilom; morajo biti čimbolj poceni, če ne celo zastoj za sestaviti. Malčku morajo dovoliti neodvisno uporabo (čeprav lahko prvič zahteva nekaj minut za predstavitev). Morajo biti lahko pospravljive in ne sme biti nobenih delčkov zaradi primera zadušitve majhnih dojenčkov ki prežijo naokoli.

Vsebina vsake je zbrana v veliki torbi z majhno belo zadrgo, NE s takšno ki se samo s pritiskom stisne skupaj.

Tukaj je nekaj idej:

- Kartonasti liki z luknjicami po vogalih in košček niti - na začetku ojačana s selotejpom. Šivanje!
- Konzerva od paštete in majhne igračke na katerih spodnje dele so prilepljeni magneti.
- Prazna rolica papirnatih brisač in avtomobilček, ki se prevaža skozi njo.
- Nekaj skodelic različnih velikosti za zlaganje in gradnjo.
- Kreda na temen šelešamer.
- Voščenke in smirkov papir (zanimiva sprememba od papirja).
- Velika puzzle sestavljanica s petimi ali šestimi delčki, doma narejena ali kupljena na dvoriščni razprodaji ali poceni trgovini.
- Zelo velike kroglice z luknjico in slamice za pitje sokov (lažje rokovanje kot z vrvico). Mama lahko naredi preprost vzorec da otrok sledi, če oba konca

kroglic zlepi.

Tukaj je nekaj idej za vaše lastne malčke:

- Pločevinka z brivsko kremo in lepa, gladka površina (mizica, napihljiv bazen, pladenj za piškote).
- Plitvo vedro vode z ladjicami, zajemalkami, itd.
- Koruzni zdrob na pladnju za piškote - učenje pisanja z prsti.
- Plastenka vode z razpršilom in majhna suha brisača za 'pomivanje oken'.
- Naredi ovratnico z vrvico in [okroglimi smokiji](#), ki imajo na sredini luknjico.
- Slikanica in kasetofon za poslušanje s slušalkami, tako da ne motijo ostalih otrok.
- Posnemite svojo kaseto s svojim glasom, da jo vaš otrok posluša medtem ko prebira svojo najljubšo knjigo.
- Majhna lučka na baterije.
- Ko se naveliča svetilke same, lahko dodate iz kartona izrezane oblike za senco in svetlobne učinke (starejši otroci se bodo lahko veselili gradnje majhnega šotora iz odej in stolov in tako ustvarijo temen prostor).
- Vrečke s fižolčki in koš.
- Kapljica hrane ki obarva vodo, kapalka in papirna brisača ali filter za kavo.
- Ščipalke za perilo in skoraj vse, kar se da pripeti skupaj; papir, obleka, papirnati kozarčki.
- Kamera za enkratno uporabo.
- Slike z barvami za steklo. Če to uporabljate na gladki podlagi, kot je plastična zaščitna folija za liste, lahko osušene slike odluščite! Velika zabava je da si pobarvate roko, pustite da se osuši, in jo odluščite stran kot dodatno kožo!
- V kozarec ujet hrošč.

MAGDALENA ALVAREZ, Las Vegas, Nevada, ZDA

babykneads4life@yahoo.com

Allen-ovi in Maggie-jini otroci so Accalia (11), Evelyn (7), Lydia (5), Koinonia (3), Zion (1) ter kmalu še Ransom.

Igre z rižem

Imam veliko plitvo plastično posodo do polovice napolnjeno z rižem. Vanjo sem vrgla več skodelic in nekaj igračk za peskovnik. To moja dve in triletnika zabava skoraj dve uri skupaj. Zagotovo, izvlečem jo ven samo enkrat na dva tedna. Določili smo temeljna pravila o ne razmetavanju in zadrževanju vsebine v posodi. Večinoma se dobro obnese. Nekaj dodatnih minut se potrebuje s sesalcem za

prah ko je čas igranja končan, toda ti dve uri neprekinjenega igranja sta neprecenljivi preostali družini!

Moje prijateljice mislijo da sem nora, ker to neizbežno doda nekaj dodatnega dela, toda zame je to kupčija, katero sem pripravljena storiti.

AUBREY FREEMAN, Hunstville, Alabama, ZDA

aufbreyfreeman@gmail.com

Joshua in Aubrey imata Thomasa (3), Sarah Grace (2) in Elizabeth (13 mesecev).

Moj odgovor je igranje s plastelinom

Nekaj tednov nazaj smo skušali šolsko delo opraviti okoli kuhinjske mize. Najin najmlajši sin si je obupno prizadeval, da bi bil vključen v proces. Izvlekla sem nekaj posodic s plastelinom, oblike za izdelavo piškotov in štampljke s črkami in imel je ples. Starejši otroci so končali črkovanje besed prav tako v igri s plastelinom.

BETSY PENDERGRASS, Jackson, Tennessee, ZDA

betsypendergrass@bellsouth.net

Taylorjevi in Betsyjini otroci so Mary Taylor (8), Brady (6) in Shepherd (2).

Pričnite z najmlajšim

Nekoč sem imela idejo, da se mora dan pričeti z „najpomembnejšim“ šolskim delom. Pričeli smo z molitvijo; naredila sem kar je bilo potrebno za najstarejše, in naprej delala z vedno mlajšimi. Pri tem urniku sem imela veliko težav z vedenjem mojega tretjega otroka. Spoznala sem, da je bila njena „šola“ velikokrat zanemarjena kadar je s starejšima dvema otrokoma šola trajala predolgo. Spremenila sem načrt, in šolanje pričela z najmlajšo. Prvih 30 minut po molitvi sem posvetila najmlajši, vključno z njeno mlajšo sestro kadar je želela. Med tem časom sta starejša otroka delala samostojno. To je bil za nas poseben čas in je pomagal da se je moja predšolska hčerka počutila zelo dragoceno. Nikoli je nismo izpustili.

Po najinem skupnem druženju, imam zanjo mnogo stvari s katerimi lahko samostojno dela in se zelo razlikujejo glede na dan v tednu. Zelo obožuje barvanje, s čimer ji lahko preprosto ugodim.

Pomaga karkoli ima otrok rad – sestavljanke s puzzli, delovni zvezki, izdelava slik s pobarvanimi oblikami, barvanje z vodnimi barvicami, izdelava slik z elastikami na deski z luknjicami, v katere se vtikajo klinčki. Dnevna raznolikost ohranja stvari sveže.

Poleg tega je nekaj kar čudovito deluje - razpored kratke „učne ure“ s svojo starejšo sestro. Obe dekleti imata rada njun skupni čas. Moja najstarejša razmišlja da je velika zabava biti učiteljica in mlajše vzdržuje zaposlene, ter da se učijo. To je bil zmagovit-zmagovalen položaj povsod okoli. Ključ do tega je, da so vse

aktivnosti zanje že predpripravljene. Glede na dan v tednu spreminjam aktivnosti, npr. ob ponedeljkih vključuje nekaj kar jim pomaga da se učijo abecedo, torki so v zvezi s številkami, ob sredah so mogoče barve in oblike. Četrtek naj bi bil dan za svetopisemsko aktivnost in petek dan za spretnosti. Do takrat, ko končava z njeno šolo, njeno samostojno aktivnostjo in njeno kratko šolsko uro s starejšo sestro, ima šestletnica prosti čas za igranje z njo.

Spoznala sem, da je bilo zagotovo najtežje ko sem imela novorojenčka, dvoletnika in štiriletnico. Lažje postaja ko imaš malce starejše otroke, ki lahko bolj pomagajo.

TAMI CAIAZZA, Rose Hill, Kansas, ZDA

poplargrove@pixius.net

John in Tami imata Bethany (9), Michaela (7), Abigailo (5) in Emiliy (3).

Predšolski učitelji

Stvari so postale mnogo lažje odkar sem bila seznanjena s predpostavko, da si zapomnijo 95% tega kar jih učimo. S tem v mislih vsak dan gledam na to, da najin devetletnik in sedemletnica uči najinega štiriletnika in dvoletnika, tako da imam lahko čas z drugima dvema.

Učitelj predšolskih otrok potegne iz predala vseh vrst predšolskih „učiteljskih“ pripomočkov kot je abacus (računalo na kroglice), koščki lepenke (slika, številka, abeceda), kocke in še veliko več. Pogosto nakupim stvari za ta predal, da ohranim interes. V njem je na voljo veliko pisalnih pripomočkov (flomastri, voščenke, vodne barvice), papirji, otrokom varne škarje in plastelin.

To smo počeli sedaj že celo leto in presenetljivo je koliko so jih starejši otroci naučili, še posebej našega štiriletnika. Oni so mu dali skorajda vse učne cilje za polno izobrazbo štiriletnika! Starejši niso samo pridobili v svojem lastnem učenju, temveč tudi v dobrih lastnostih kot so potrpežljivost, stanovitnost in pomoč drugim.

Kadar starejši otroci ne potrebujejo moje pomoči, delajo svoje šolsko delo neodvisno, recimo berejo ali prepisujejo. To mi omogoča da z mojimi najmlajšimi opravljam hišna opravila ki sledijo. Najin štiriletnik je dovolj star, da ve kako spoštovati delo drugih, zato od njega pričakujem da je tiho in bere ali piše medtem ko delamo, sicer se mora oditi igrati v svojo sobo.

LORI SEABORG, Pensacola, Florida, ZDA

loriseaborg@gmail.com

Tim in Lori imata Brendona (12), Brittany (10), Stone (8) in Alyssa Belle (5).

Nasvet starejše mame

Najprej najmanjši

Če svojemu najmlajšemu podarite prvi del dneva, bo on ali ona preostanek dneva veliko bolj zadovoljen. Sedite na kavču in jim berite, igrajte se igre s prsti,

pogovarjajte se o barvah, oblikah, dnevih v tednu, mesecih v letu, skupnostim za pomoč ali vaši družini. Naučite jih nekaj pesmic in imejte zanje posebej ljubeč čas. Njihovo posodo napolnite z vašo ljubeznijo in pozornostjo, objemi in nasmehi.

Posebne igrače samo za šolo

Pričnite s seznamom posebnih igrač katere želite čez čas zbrati za vaše najmlajše da se med „šolo“ z njimi igrajo. Na mojem planerju imam seznam imenovan „Majhna pomoč živahni šoli.“ Nekateri stvari na mojem seznamu so: magneti na pladnju za pečenje, sestavljanje palčk in kolesc (ang: [tinker toys](#)), čebelji vosek, otroške upogljive igrače, beležka, posodica za rezanje in lepljenje, posode Tupperware, kasete, knjige z nalepkami, klobučevina in žica za pomivanje steklenic, itd. Tekom let sem shranila tudi majhne igračke, ki imajo majhne škatlice - kot hišica za medvedka Puja, ki ima ročaj in se dobro zapira in vsebuje majhne medvedke Puje.

Te igračke zadržujem in jih izvlečem ven samo ob posebnem času za šolo. Če imate dojenčka ki še ne hodi, ohranite nekaj posebnih igrač za dojenčka v košu, da se samo med časom za šolo dojenček poleg vas z njimi igra. Najmanjši se pričnejo veseliti tega časa ko imajo lahko na voljo posebne igračke, in so zaposleni z njimi, medtem ko sedite z njihovimi starejšimi brati in sestrami. Počutijo se „velike“ ker tudi oni „delajo šolo.“

Po kosilu in pred opoldanskim počitkom

Medtem ko vaši starejši otroci čistijo vaš nered od kosila, si vzemite poseben trenutek in se usedite z vašim dojenčkom in/ali najmlajšim ter jim pred počitkom berite in pojte. Če ste s časom za počitek, spanje in vstajanje dosledni, bodo vaši malčki bolj mirni. Vaše otroke pustite v jutranjem času da se igrajo s stvarmi katere lahko samostojno počno. Čas za počitek uporabite za delo na posebnih podvigih in individualno delo z vašimi starejšimi otroci brez skrbi, da drobcene ročice zmotijo vaše delo.

Poldnevni urnik

Najmlajši imajo radi ponavljajoče se aktivnosti in bolje delujejo z urnikom. Če je urnik preko celega dne za vas preveč obremenjujoč, poskusite s urnikom prve polovice dneva pred počitkom.

Primer urnika bi lahko bil:

7:30 – 8:30 Zajtrk in čiščenje.

8:30 – 9:00 Drobna opravila (Najmlajši lahko izpraznijo pomivalni stroj, izpraznijo majhen koš za smeti in vstavijo vanj vložek, poberejo igrače, poravnajo čevlje v omari, zložijo oprano perilo in najdejo pare nogavic).

9:00 - 9:20 Čas na kavču z najmlajšimi.

9:20 – 10:00 Aktivnosti „z rokami“, matematične uganke, sestavljanke, igranje s plastelinom, barvanje, oblačenje, posebni zvočni ali video posnetki.

10:00 – 10:15 Malica.

10:15 – 10:45 Sprehod zunaj ali telovadba.

10:45 – 11:00 Minute za čiščenje.

11:00 – 11:30 Posebne igračke za najmlajše, medtem ko sedite s starejšimi otroci.

11:30 – 11:45 Priprava kosila.

11:45 – 12:15 Kosilo.

12:15 Čas za branje z najmanjšimi, medtem ko starejši čistijo.

13:00 Počitek za dojenčke in najmlajše, individualno delo s starejšimi otroci.

LYNETTE CRIDDLE, Canyon Lake, Texas, ZDA

ACriddle@satx.rr.com

Alanova in Lynettijina družina so Jarod, ki je poročen s Sarah in Abbey (6) Analiese (2) ter prihajajočim dojenčkom, Siobhan (28), Cole and Cody (22), Cassia 'Faith' (14), Charis (13), Courage (12), Cierra (9), Alan 'Cade' (7) in Chaeli (5).

Več idej

•Kupite majhen trden plastičen bazen in ga položite poleg sebe na kuhinjska tla. Nekaj namišljenih pripomočkov za merjenje, lijak, cevi, žlice in priprave za peko, skupaj z nečem za merjenje in nalivanje (voda, suha leča, riž, smokiji) omogoča veliko dobre zabave. Nadzor je seveda potreben.

•Na tleh razprostrite nepremočljivo tkanino in sprej za britje. Majhni otroci se radi mažejo. Pravzaprav lahko to storite na ploščicah ali tleh iz linoleja in ko je konec zabave bleščeča tla še očistite!

•Imejte zaboj „igrač za čas šole“ katere naj se prikažejo samo takrat kadar od najmlajših želite popolno sodelovanje. Kadar želite resnično pozornost, izvlecite zaboj. Igrače bodo privlačile otroke dlje, ker njihova svežina še ni izčrpana.

•Učne ure planirajte ob počitku ali času za počitek.

•Zagotovite papir in voščenke da se tudi mlajši bratci in sestre gredo „šolo“ skupaj s starejšimi. Osupli boste kako veliko se bodo naučili samo s tem, da bodo blizu vas.

MICHELLE PIPPIN, Pueblo, Kolorado, ZDA

michellepippin@comcast.net

Charles in Michelle-jina otroka sta Bailey (9) in Kathryn (4).

Konec nosečnosti

Bolj ko se moja nosečnost bliža h koncu, bolj pogosto se počutim neudobno. Preprosto je pasti v pripombe tega sveta in premišljavati: „To je samo trpljenje.“

Gorje meni.“ Dobivam pripombe kako obilna sem, kako velik bo ta malček, kako „pogumna“ sem da imam pet otrok. To niso pripombe ki vzpodbujajo ali hrabrijo, temveč da bi iz mene izvabili majhen pridušen nasmeh ker želim biti Mati.

Tukaj to jutro sedim, in pričela sem svoj tihi čas z Bogom. Apostolska dela – Oboževanje, Izpovedovanje, Zahvaljevanje in Prošnje. Spoznala sem da materinstvo in sposobnost za življenje v meni, pade v vsako od teh kategorij.

Oboževanje – Preprosto OBOŽUJEM Boga, ki me je ustvaril in je v meni ustvaril življenje!

Izpovedovanje – Priznavam da se občasno sprašujem zakaj mora biti konec tako naporen z dihanjem, stopnjujoč in oster, itd.

Zahvaljevanje – Še enkrat sem tako hvaležna, da je On dovolil da v mojem trebuhu raste življenje!

Prošnje – Molim za zdrav porod, zdravega dojenčka, in da bo tudi moj majhen otrok prišel do spoznanja Njega.

Ko sem to jutro končala molitev, se je moj majhen dojenček Aiden v trebuhu premaknil. To ni bil udarec noge v moja rebra, temveč nežen majhen premik njegovih nog in rok. Spominja me na to, kako dragoceno je življenje. Čez nekaj dni bo minilo leto odkar smo izgubili našega malega. Moje srce še vedno žaluje in spoznala sem, da sem občasno prizadeta v bolečini in strahu. Takoj prosim Boga da to vzame stran, ker On ni Bog strahu, temveč Bog usmiljenja in ljubečeskrbnosti. ([Jona 4,2](#) in Eksodus – 2 Mojzes [34,6-7](#)).

Ali ste blizu konca svoje nosečnosti in se počutite zelo neudobno? Spomnite se da je blagoslov premikanja v vašem trebuhu kot noben drug blagoslov od Boga. Kako milostljiv je On, da nam daje življenje v nas. Kako milostljiv je On, da nam je dal Jezusa, da imamo lahko življenje v izobilju! Ne padite v zanko sveta, ki želi da mislimo da je to za nas težko. Bodite počaščene, da v vas raste življenje in da boste zelo kmalu imele privilegij potisniti vašega dragocenega dojenčka v svet.

CHRISTINE SALINAS, Kaufman, Texas, ZDA
inhisgrip@embarqmail.com

Pokrivanje z molitvijo

Zadnjih nekaj let se je moj pogled na materinstvo spremenil. Imam starejše in majhne otroke. Ko so bili moji starejši otroci mlajši, sem napačno predvidevala da bodo ko odrastejo imeli iste vrednote kot jih imam sama in da bodo čvrsti v svoji hoji z Gospodom zaradi vzgoje katero so prejeli. Kakorkoli že, ne izberejo vedno te smeri. Nič več si ne delam utvar.

Kot rezultat sem preživela VELIKO več časa v molitvi s temi zadnjimi majhnimi fanti, kot tudi s starejšimi otroci. Ko pestujem malega Elija (kar je tako pogosto kot zmorem) in sem sama z njim, ga dojm in zibam da zaspi, prejme Eli veliko pokritost z molitvijo. Pogosto molim, da bi bile njegove roke uporabljene samo za Gospoda in ne za hudiča. Molim, da ga bodo njegove noge peljale samo tja, kamor ga bo Gospod vodil.

Tako veliko stvari je za katere lahko molim zanj. Skupaj nad njegovimi rokami in nogami molim tudi nad njegovimi usti, da bodo govorila samo to, kar je koristno in spodbujajoče. Molim, da bi bile njegove oči vedno luč telesa in da bi njegov razum vedno ostajal pri stvareh kot so resnica, iskrenost, pravičnost, čistost, očarljivost, dobre novice, krepost in hvalevrednost. Molimo, da bodo svoja telesa izročili Gospodu v živo žrtev in bili vredni biti Njegov tempelj. In ne pozabite njihovih src, da bi vedno ostala čista.

Nikoli doslej nisem imela tako željo moliti za svoje otroke kot jo imam sedaj. Zahvaljujem se Bogu za željo, ki jo je položil v moje srce in za nadaljnje zaupanje katerega je položil vame da sem lahko vedno znova mati. Otroci so resnično dar od Gospoda in počutim se tako blagoslovljeno.

ROBIN EVANS, Oakdale, Illinois, ZDA

visionB5me@gmail.com

Bobby in Robin imata otroke: Jacob (poročen z Jenny), Seth (21), Karena (18), Charity (17), Josiah (14), Olivia (12), Elisabeth (10), Levi (8), Matthew (6), Jaaron (4), Adin (2,5) in Eli (5 mesecev).

Preveč pomaranč

„Halo, je tam Rhonda?“ je vprašal globok glas iz našega računovodstva.

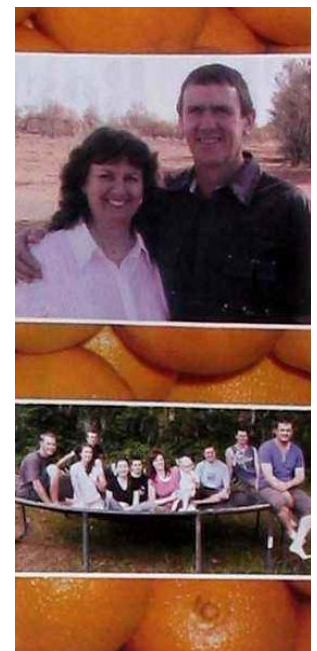
„Da, to sem jaz.“

„Ali si še živa? Mislil sem da boš dosedaj že mrtva!“

„O čem govoriš? Mrtva do sedaj?“ sem osupnila.

S komaj opaznim humorjem mi je naš računovodja pojasnil: „Pravkar sem zaključil z letnim finančnim poročilom. Ste družina s samo enim prihodkom in prihodek vašega moža je manjši od stroška najema vaše hiše. Brez da omenjam strošek hranjenja tvojih otrok in posedovanje avtomobila. Dejansko bi morali biti zaradi lakote vsi mrtvi.“ Toda mi nismo stradali. Imamo ljubko hišo, odplačan avtomobil in vso hrano katero potrebujemo.

Najino prepričanje je bilo vedno, da bom ostala kot mama na domu; moje služenje in poklicanost je biti gospodinja. Gospod izkazuje čast najinemu prepričanju da

smo družina s samo enim prihodkom.

Ko je moj mož Rob pričel z Bibličnim študijem je mnogo ljudi pričakovalo, da bom otroke oddala v varstvo in se polno zaposlila in tako podpirala družino. Celo dobro misleči pastor mi je rekel: „Bog bi razumel, če bi prezrla svoje prepričanje zaradi 'posebnega razloga'. „Podpirati finančno svojega moža,“ je rekel, „je bolj pomembno kot biti mama na domu.“ Z Bobom se nisva strinjala. Najinega prepričanja sva se trdno držala.

Ni bilo lahko, toda Bob je s polnim delovnim časom študiral na Bibličnem kolidžu in honorarno delal da nas je preskrbel. Bilo je prav tako kot je ugotovil naš računovodja. Nismo imeli dovolj prihodkov za preživetje, toda Gospod nas je oskrbel s tem kar smo potrebovali.

Ni bilo dolgo zatem ko sem napovedala da bomo imeli obiskovalce. Gospod nas je vedno oskrbel z dodatno hrano preden so prispeli. Ljudje so nam dali zelenjavo iz svojih vrtov ali darilne pakete. Če so nam dali več kot bi lahko v enem tednu porabili, sem razmišljala: „Mmm... ne bi bila presenečena če bomo ta teden imeli obiskovalce.“ In običajno smo jih imeli!

Nek konec tedna smo pričakovali misijonarski par ki bi prišel in z nami ostal en teden in imeli smo zelo malo hrane v hiši. To nedeljo smo po tem ko smo šli v cerkev odšli na parkirišče. Tam, na avtomobilskem pokrovu sta bili dve veliki vreči sadja. Moja misel je bila: „Hvala, Gospod, toda ta par ne morem hraniti cel teden z bananami in pomarančami.“

Naslednje jutro sta prispela. Potem ko sta opazila najino obilno zalogo sadja na pultu, so se njune oči 'zasvetile v veselju.' „Odrasla sva na Jamajki,“ sta pojasnila. „In še vedno rada jeva sadje za zajtrk in kosilo. In rada prigrizneva sadje.“

Kako čudovit teden smo imeli. Misijonarski par se je počutil blagoslovljenega ker jima je Gospod priskrbel njuno najljubše sadje.

Naučila sem se dragocene lekcije: Gospod vedno natančno ve kaj mi potrebujemo in bo to zagotovil.

RHONDA DAVIS, Atherton Tablelands, Queensland, Avstralija
rob.davis2@bigpond.com

Robin in Rhonda živita na skrajnem severu Queenslanda (blizu Cairnsa). Njuni otroci so Rachel (25), poročena z Mattom – imata dvoletno Shelby), Matthew (23), Lydia (20), Joshua (18), Hannah (16), Caleb (13) in Aaron (12).

p.s. Mimogrede, pokrov prtljažnika (avstralsko: „bonnet“) pri avtu je to, čemur v ZDA pravijo „hood“.

Najboljša učiteljica

Slika: Tosh in Dawn z njuno družino – Sandy, David (Deja), Jesse, Grace, Jonathan, Joshua, Joy, Joseph, Benjamin in Paul.

Ko sem pričela šolati svoja prva dva otroka na domu sem se počutila domišljavo in zaupno, da bodo moji otroci odrasli živeč bogaboječe življenje. Končno, saj jih bom sama poučevala. Upravljala bom z vsem, kar bo vstopalo v njihova življenja in misli.

Nekega sem se usedla in brala enega mojih priljubljenih verzov iz Svetega pisma, [Izaija 54,13](#) (KJV), „In vsi tvoji otroci se bodo poučili o Gospodu, in velik bo mir tvojih otrok“. Ta obljuba je bila osnova za moje zaupanje, da bo prihodnost mojih otrok blagoslovljena. Toda tega posebnega dne so moje oči obstale na besedah, „se bodo poučili o Gospodu.“ Rahlo razočarana sem spoznala, da sem si to vrstico razlagala tako da je pomenila: „Tvoji otroci bodo poučevani iz strani njihove matere...“ Gospod me je nežno okaral. On mi je na moje srce položil, da bo On blagoslovil moje otroke in bodo odrasli bogaboječe, ne ker sem jaz izvrstna učiteljica, temveč zaradi Njegove milosti in Njegovega blagoslova naše družine.

Od takrat so trije od mojih majhnih učencev odrasli in se preselili na višje šole in univerze daleč proč od mene. Medtem, ko na domu poučujem preostalih sedem otrok, se dobro zavedam svoje nezadostnosti za poučevanje svojih otrok vsega kar bodo potrebovali za uspeh. Kakorkoli, ne obupujem, ker mi je tekom let Gospod zagotovil, da je On učitelj mojih otrok in oskrbovalec vseh njihovih potreb.

Imam veliko pričevanj o tem, kako mi je Gospod pomagal. Rada bi jih delila z vami. Ko je bil moj drugi sin Deja (David) star trinajst let mi je oznanil: „Mama, študirati hočem fiziko.“

Takoj sem mu povedala, da ga ne morem učiti fizike. Ko sem kot otrok sledila svojima misijonarskima staršema, sem študirala na javnih šolah in privatni šoli v Izraelu. Šolana sem bila na domu in srednjo šolo sem dokončala v tuji deželi, v tujem jeziku. Te izobrazbene možnosti so mi dale veliko spretnosti, katere sem potrebovala za življenje, toda fizika ni bila ena od teh! Ker živimo v oddaljenem predelu države tretjega sveta, sem imela na voljo zelo malo učiteljskih pripomočkov. Vse, kar sem lahko storila je, da sem svojega otroka usmerila k Njegovemu Nebeškemu Očetu.

„Deja, moral boš prositi Jezusa, da ti pošlje učitelja, ker ti pri tem sama ne morem pomagati,“ sem mu povedala.

Preteklo je nekaj časa in na našo pošto je prišla nova misijonarka. „Mama, ali misliš, da bi me lahko poučevala fiziko?“ me je moj sin vprašal.

Gledala sem majhno gospo, kateri sem prisodila da je v petdesetih letih in razložila sem njeno prtljago iz našega dostavnega vozila. Z njenimi osivelimi lasmi, prefinjenega vedenja in angleškega naglasa ni bila videti kot poznavalka

fizike.

„Jaz pa ne mislim tako,“ je odgovoril Deja.

Deja je nenehno vztrajal, naj jo vprašam glede fizike. Da sem se ga otresla, sem mu rekla naj gre in naj jo sam povpraša.

Nekaj minut kasneje se je žareč vrnil k meni. Izkazalo se je, da je bila naša nova misijonarska prijateljica predhodno profesor fizike na Londonski univerzi! Šest mesecev je poučevala Deja hitri tečaj fizike in mu odprla popolnoma nov svet matematike in znanosti.

Sedaj, precej let kasneje, je Deja diplomiral v letalskega inženirja. Šolan je bil na domu z materjo, ki je imela malo poučevalnih sredstev in z velikim Bogom, ki je ustvaril vesolje!

DAWN SUWARATANA, Pakchong Nakhon, Rachisama, Tajska
CFTIpackhong@aol.com

Najpomembnejša odločitev vašega življenja

„...Izberite danes, komu hočete služiti... Jaz in moja hiša pa bomo služili Gospodu.“
([Jozue 24,15](#))

Ali ste naredili to najpomembnejšo odločitev v svojem življenju? Tako veliko zakonov in družin razpada. Samo življenja in domovi, ki so zgrajeni na temelju Jezusa Kristusa in Njegovih zapovedi bodo obstala. Kako lahko postavim svoje življenje na pravi temelj in prejmem Božje odrešenje?

1. **SPOZNAJ** da si grešnik. Tvoj greh je tisti, ki te ločuje od prijateljstva z Bogom. (Apostolska dela [18,13](#); Pismo Rimljanom [3,21](#))
2. **KESAJ** se svojega greha in se obrni proč od njega. (Evangelij po Luku [13,3](#); Apostolska dela [2,38-39](#), [3,19](#))
3. **PRIZNAJ** svoj greh Bogu in On te bo očistil in ti odpustil. Njegovo odpuščanje je popolno. Ko On odpusti, On pozabi! ([Psalm 32,2](#); Prvo Janezovo pismo [1,7-9](#); Pismo Rimljanom [10,9-10](#))
4. **OPUSTI** svoje lastne poti in spoznaj in sledi Božjim potem. (Izaija [48,18](#), [55,7](#); Evangelij po Marku [8,24-38](#))
5. **VERJEMI**, da je Jezus Kristus, Mesija Božji Sin. On je tisti ki je pretrpel kazen za tvoj greh. (Evangelij po Janezu [3,16](#); Evangelij po Marku [16,16](#))
6. **SPREJMI** Njegovo veliko odrešenje, katero je On pridobil tebi v prid. (Evangelij po Janezu [1,12](#))

7. **DAJ SE KRSTITI.** (Evangelij po Marku [16,16](#)), Apostolska dela [2,38](#), [8,38](#))
8. **ZAHVALI** se Njemu za Njegovo veliko odrešenje in Njegovo kri katero je On prelil zate. Sprejmi Njega z veseljem in prosi ga naj prevzame nadzor nad Tvojim življenjem.
9. **DOLOČI** da boste ti in tvoja hiša vsi služili Gospodu.

Above Rubies e-poštni sezname

Pridite in se pridružite preko 2600 ženam, ki se medsebojno spodbujajo in pomagajo v njihovem visokem klicu materinstva in gospodinjstva.

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubies/>

Spodnja polobla e-poštni sezname:

<http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesDOWNUNDER/>

Velika Britanija e-poštni sezname: <http://groups.yahoo.com/group/AboveRubiesUK/>

Vprašanja prosim na e-mail: LtlStoneyus@yahoo.com

PAYPAL

MEDNARODNA NAROČILA OD ABOVE RUBIES

Sedaj lahko naročite knjige, trakove in Cdje od Above Rubies od kjerkoli na svetu z uporabo Mednarodnega PayPal-a.

1. Pojdite na Above Rubies spletno stran, www.aboverubies.org
2. Kliknite na BOOK/CD STORE (Knjige in Cdji)
3. Naročite in kliknite na CHECKOUT in sledite navodilom za pošiljanje v vašo državo.

ONLINE DONACIJE

Sedaj lahko pošljete prostovoljni prispevek – donacijo online. Pojdite na spletno stran www.aboverubies.org in kliknite na ikono „Above Rubies – process all donations and transactions through PayPal“

SE SELITE

Prosimo ne pozabite nam poslati spremembo naslova. Zavrnjeno pošto nam zaračunajo. Hvala vam.

CENA NAROČNINE

ABOVE RUBIES je revija brez naročnine, podprta s prispevki njenih bralcev in zainteresiranih ljudi. Naša vizija je tiskati štirikrat letno, toda to je odvisno od prihajajočih donacij. Bog je bil zelo zvest in Above Rubies tiskamo za svet že

preko 30 let. Če želite redno prejemati revijo ali želite naročiti večje število izvodov revije za razdelitev v vaši skupnosti, nam prosim PIŠITE ali izpolnite obrazec na strani 30 in pošljite na primeren naslov spodaj.

AMERIKA

PO Box 681687, Franklin, TN 37068-1687

Nancy Campbell: aboverubies@hughes.net

Tel. 1 877 729 9861 (*med 9. – 16. uro od ponedeljka do petka*)

AVSTRALIJA

PO Box 5604, Manly, QLD 4179

Val Stares: admin@aboverubies.org.au

Tel:/Fax (07) 5543 4744

KANADA - BC and Zahod

Za naročilo knjig in CD-jev:

General Delivery, Grovedale, AB T0H 1X0

Breanne & Brooklyn Biegel: bree_4jesus@yahoo.ca

Tel: (780) 539 3838

Novi naročniki & spremembe v bazi grede na:

C34 - 3545 E 43rd Ave, Vancouver, BC V5R 5X5

Marie Ferreira: arnewinfo@yahoo.ca

CANADA – Vzhod

PO Box 48006, R.P.O. Lakewood, WPG, MB R2J 4A3

Rosa Brandt: Telefon: (204) 878 4508

MALEZIJA

No 1, Jalan USJ 13/1A, UEP Subang Jaya, 47620

Petaling Jaya, Selangor

Rosalyn Khoo: aboverubiesmalaysia@gmail.com

Tel: (60) 5638 3522

NOVA ZELANDIJA

PO Box 4232, Mount Maunganui

Heather Jones: aboverubies@xtra.co.nz

Tel: (07) 575 5787 Fax: (07) 575 2024

PAPUA NOVA GVINEJA in AFRIKA

8 Burkes road, Gowrie Junction, QLD, Australia 4352

Lisa Thorpe: thorpe@dodo.com.au

SINGAPUR, JUŽNA AZIJA, VZHODNA AZIJA IN JUGOVZHODNA AZIJA*

Marine Parade, PO Box 720, Singapore 914408

Jenny/Ruthie: rubies@singnet.com.sg

Tel: (65) 6223 7047 Fax: (65) 6223 7048

JUŽNA AFRIKA

PO Box 3916, Durbanville 7551

Linnie and Christo Lues: aboverubies@absamail.co.za

Tel: 021 976 0883

JUŽNI PACIFIK

PO Box 4232, Mt. Maunganui, New Zealand

Margarett Hartnett: arubiessouthpacific@clear.net.nz

JUŽNA/CENTRALNA AMERIKA, IZRAEL in BLIŽNJI VZHOD

Email: nancy@aboverubies.org

VELIKA BRITANIJA IN EVROPA

6 Field Close, West Molesey, Surrey, KT8 2LA

John and Alice Gurr: aboverubies@ntlworld.com

Tel: (020) 8224 3628

Hvala vam za vašo podporo in pomoč pri prinašanju sporočil spodbude zakonom in družinam po celem svetu.

* **Južna Azija:** Indija, Pakistan in Afganistan.

* **Vzhodna Azija:** Kitajska, Hong Kong, Mongolija, Makau, Tajvan, Japonska in Koreja.

Jugovzhodna Azija: Brunei, Burma, Kambodža, Indonezija, Laos, Filipini, Singapur, Tajska in Vietnam (razen Malezije, ker imamo na Maleziji svojo bazo).

Publication agreement 40866061

Oblikovalec usode

„Če je ženska poštena in nežna, ljubeča in junaška, potrpežljiva in predana – ona zavestno ali nezavestno planira in postavlja v delovanje niz vplivov, ki opravijo več pri oblikovanju usode naroda, kot lahko vpliva katerikoli moški. Ne ženska, ne narod si ne moreta privoščiti, da bi imela dom nemoralen ali v katerikoli smeri izrojen, ob izgubi njene prisotnosti ali zmanjševanju njenega vpliva v njem. Kot narod mi vstanemo ali pademo, kot osebnost naših domov katerega vodi ženska, vstane ali pade; in najboljši preizkus naše najprimernejše blaginje je najti po meri po kateri ti domovi najdejo pomnožitev v deželi.“